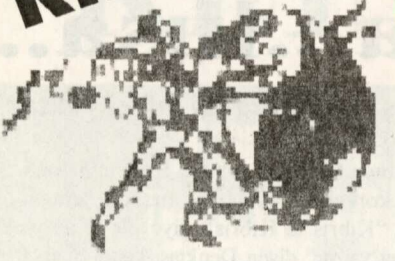

KIBRIS'TA

SOSYALİST GERÇEK

Aylık Siyasi Gazete
NİSAN 1999 Yıl: 3, Sayı: 39

Fiyatı: 200,000 TL(KDV Dahil)
UK: 1

Dayanışma Fiyatı:
500,000TL

Bugün Yugoslavya

BALKANLAR'DA YENİ PAYLAŞIM SAVAŞI

SAYFA 6

Başyazı

EMPERYALİST ÇÖZÜM

Balkanlar'daki hegemonya dalışı sonuçta ABD emperyalistlerinin de bizzat katıldığı sıcak savaşa dönüştü. ABD emperyalistleri, Rambouillet görüşmelerinde, "Amerikan Barışı - Pax Americana"nı diplomatik yollarla empoze edemeyince çözüm olarak şiddete başvurmak zorunda kaldılar. Kosovalı Arnavut halkın Sırp zulümünden kurtarılması tamamen bir bahanedir, çünkü NATO saldırısı Arnavut halkın kurtarılmasını değil, tam tersi yok olmasını getirmiştir. Yaklaşık altı yedi yıldır piyonlarla kanlı bir biçimde sürdürülen paylaşım savaşı emperyalist güçlerin doğrudan müdahalesi ile daha kanlı ve bölge halkları için daha trajik bir şekile dönüşmektedir. Yıllardır altın alta körüklenen milliyetçilik ve ırkçılık, çok uluslu Yugoslavya'nın parçalanmasını sağladı. Parçalar aç çakalları andıran Alman, ABD, İngiliz, Rus ve Fransız emperyalistler arasında paylaşılmalıdır. Yeniden paylaşım, yeniden bölüşüm gündeme geldi.

Balkan halkları daha elli yıl önce faşizme ve emperyalizme karşı mücadele vermiş ve zafer

(devamı 3. sayfada)

KIBRIS'TA
SOSYALİST
GERÇEK

YA, YARIN?

HİRVATİSTAN

ROMANYA

BELGRAD

BOSNA
HERSEK

YUGOSLAVYA

KARADAĞ

KOSOVA

PRIŞTİNE

BULGARİSTAN

ARNAVUTLUK

ADRIYATİK
DENİZİ

Bu kitapta, bilgisayarların bizi "tümüyle otomatikleşmiş üretime" götürmekte olduğu, insanların sürekli artan maddi ve kültürel gereksinimlerini karşılamak amacıyla üretim yapılsa çok kısa zamanda "tümüyle otomatikleşmiş üretime" ulaşabileceğimiz ortaya konuluyor. Bilgisayarların yarattığı bu yönelim, tekeli kapitalizmle uyumsuz, çünkü bu yönelimin kaçınılmaz sonucu makinelerin köleleştirilmesiyle varılan bir bolluk toplumu olacaktır.

İsteme adresi:

Bekiroğlu İşhanı, No:1
Müftü Ziyai Sokak
Lefkoşa-Mersin 10- Türkiye

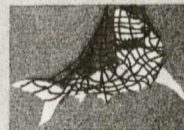
Tel - Fax: 0(392)2282293

0(392) 7144597

e-mail: onur@analiz.net

KIVILCIM YAYINLARI NO: 2

BİLGİSAYAR ÇAĞINDA
İNTERNET'İN
AĞINDA

TÜRKİYE
GELECEĞİNE KARŞI
AÇILAN BİR BAKIŞ

MUSRET ŞEN

BİZİM DUVAR

KAHROLSUN

EMPERYALİST

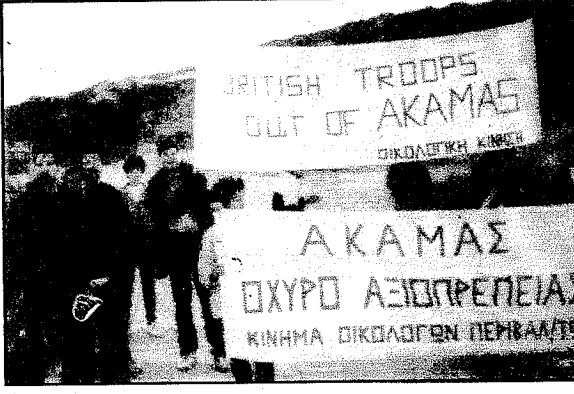
SAVAŞLAR!

Güney'de İngiliz'e Yeni Atış Alanı

AKEL'in yayın organı HARAVGI gazetesinin bildirdiğine göre Rum Hükümeti İngiliz Askeri Birliklerine Akama yöresindeki atış tatbikatlarının yerine yeni bir bölgede atış yapmalarına olanak sağladı. Rum Tarafında kamuoyunun Akamadaki İngiliz tatbikatlarına karşı sürekli tavrı koyması Klerides Hükümetini zora sokmuştu. Rum Yönetimi RMMO'na ait Vuda'daki atış alanını İngilizlere Tatbikat için açtı. Bölge halkının olası tepkilerinden çekinen Rum yönetimi halkı yumuşatmaya çalışıyor.

"British Troops Aut of Akamas" pankartlarıyla İngiliz işgalci güçlerini protesto eden güçler bunu "British Troops Aut Of Cyprus" sloganına çevirmedikçe bu sorun devam edecek.

Güney'de İngiliz işgalci güçleriyle barışık yaşayan Rum Yönetimi ve AKEL'ciler Emperyalist gücün adadan gitmesi için kollarını bile kıbırdatmıyorlar. Oysa Rum tarafında yapılan kamuoyu araştırmalarında "Kıbrıs Sorununu" yaratan nedenlerin başında (%63'ü) dış müdahaleleri görmektedir.

Ülkemizi bağımsızlaştırmak için tüm yabancı güçlerin ve üslerin derhal ülkeyi terketmesini savunmak ve bunun için çaba sarfetmek her yurtseverin görevi olmalıdır. Bu görev de anti-emperyalist bir cepheden geçmektedir. Ülkemizdeki işbirlikçi güçlerin işgalci güçlerle işbirliği yapması "anlaşılmaz" bir olgudur. Fakat Güney'de ve Kuzey'de demokrat, yurtsever olduğunu söyleyen partilerin, grupların yabancı güçlere göz yumması pek anlaşılır değildir. Beki de AB ve ABD güdümlü senaryolardan hala daha umut bekledikleri içindir. Bu "sol" güçlerin hayal kırıklığına uğramaları kaçınılmazdır. "Tekeden süt beklemeye" devam edin beyler.

CYPFRUVEX DE BATIRILDI

25 yıldır narenciye sektörünün kaymağıyla beslenen devlete bağlı CYPFRUVEX şirketi hiç borç batağından kurtulamadı. Üreticiden ucuza kapatılan ürün, sıfır maliyetle ele geçirdikleri tesis gibi faktörlere rağmen hiç borç batağından kurtulamadı. Aslında bu hepimizin de yabancı olmadığı bir resim. Sanayi Holding, Kıbrıs Türk Turizm İşletmeleri v.s. hep böyle olmadı mı?

Bir avuç hırsızın çalıp çırpıp mahfettiği, arpalığa çevirdiği Cypfruvex "batıyor" feryatlarıyla 200 çalışanını kapı önüne koymayı planlıyor. Bu plan yapılırken Asil'den kalan Sunzest (Menar) tesislerini de satınalıp işletmeyi hedefliyorlar. Tabii ki bu ayak oyunları sürerken de "yeni tesise yeni işçi" mantığıyla hiç bir güvencesi olmayan sendikasıız işçiler alınma çalışmaları yapılmaktadır. Bir yanda 24-25 yıllık çalışanlar ve gaspedilmeye çalışılan hakları, diğer yanda 8 tane genel müdür. Bunların 6 tanesi daha önce kamudan emekli kişiler.

Bu büyük operasyon sürerken tesisin yönetiminde UBP ve TKP'li atamalar kapıdışı edecekleri insanların akıbetlerini düşünmüyorlar. Çalışanlar ise durumu kabullenmeyip Lefkoşa'ya gelerek Ekonomi ve Maliye Bakanlığı önünde eylem yaptılar. Eylem sonrası açıklama yapan Bakan Mehmet Bayram işten çıkarmalarda yeni

işçilerden başlanacağını savundu.

İşin gerçeği tüm sektörler, tesisler önce talan ediliyor, sonra batırılıyor ve "işçilerin ücretleri yüksektir" bahanesiyle işçi kıyımına gidiliyor. Maalesef bu senaryo yıllardır uygulanırken kendine "işçi dostu" diyen birçok kişi ve parti ise ya sessiz kalıyor, ya da işten atılmaları da destekliyor. "İşyerini kapatırım ha!" diyenleri de görüyoruz.

Hade aslan Koreli senin işçilerini senin iktidarın atıyor. Menar'daki gibi aslan ol.

Kıbrıs'tan kısa...kısa...

Denктаş "Kıbrıs'ta iki millet yoktur"

Hayatı boyunca Kıbrıs Türk ve Rum emekçilerinin birlikteliğinden korkan Denктаş her fırsatta demagojisini sürdürmektedir. "Kıbrıs'ta Kıbrıslı diye bir millet yoktur. Kıbrıs'ta iki millet vardır" diyen Denктаş, kendi hizmet ettiği politikalarını ortaya koyuyor. Peki Denктаş'ın politikaları veya Klerides'in politikaları kime hizmet ediyor? En azından Kıbrıs Emekçilerine hizmet etmiyor. Tarih bunun kanıtıdır.

Denктаş'ın "iki millet"i de kendi içinde çorba. Çünkü Kıbrıs Türklerini reddedip, "büyük Türk Ulusunun parçası" tezini sürekli gündeme sokması aslında "adada Türkiye var" demektir. Nitekim TC'deki harbokulundaki konuşmasında "Kıbrıs Türkiye'nin malıdır" dedi. Dolayısı ile "Kıbrıs'ta iki millet var" Denктаş Tezi basit bir kurnazlıktır.

Bize göre sorun çözmek için tez üretilir. Bizim sorunumuz ise bölünmüş bir ada ve adada at oynatan yabancı güçlerdir. Bu güçlere uşaklık eden işbirlikçiler de cabası. O zaman adada "tek halk var" bu halk ülkeyi bağımsızlaştırmak isteyenlerden oluşur. Rum-Türk-Maronit-Türkiyeli-Ermeni hepsinden oluşur. Bu halk Denктаş ve Klerides Tezlerinin (bu iki tez birbirine zıt görünse bile her ikisi de bölücü ve ayrılıkçıdır) acılarını yaşamış ve yaşamaktadır.

Ne diyelim. "Kılavuzu karga olanın"

Kontrgerillanın taşeronu MHP Kuzey Kıbrıs'ta Turizme el attı

Kuzey Kıbrıs'ta turistik tesislerin doluluk oranındaki düşüşü gerekçe göstererek bu alana sızmak isteyen MHP kolları sıvadı. Kuzey Kıbrıs'ın turizminin MHP'ye havale edilmesi, MHP'li "şehir planlayıcısı" Ahmet Vefik Alp tarafından basına açıklandı. MHP'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı Alp açıklamasında Kuzey Kıbrıs'a geldiğini, Denктаş-Eroğlu-TC Elçisi ile görüştüğünü açıkladı. Bu projelerin çok önemli olduğunu vurgulayan Alp bu aşamada konunun "gizli" olduğunu daha fazla bilgi veremeyeceğini söyledi.

Ülkemize devlet desteğiyle gelen faşist güçler buradaki uzantıları eliyle ağaç dikip kamp yeri oluşturmuşlar. Şimdi de "turistik tesis" adı altında geniş anlamda yuvalanmayı hedefliyorlar. Tüm bunlar yaşanırken Başbakan Yardımcısı ve Turizmden de Sorumlu Devlet Bakanı Mustafa Akıncı "bu gelişmelerden haberim yok" diyor. Adam basın toplantısı yapar. Açıklamalar getirir. Denктаş-Eroğlu-Elçiyle görüşür. Sosyal-Demokrat Akıncı'nın bundan haberi yok. "Bizler de kimlere güvenmişiz?"

Akaryakıtta otomatik zamlar sürüyor

Devletin yaklaşık bir ay içinde 3. kez akaryakıtta zam uygulaması halktan büyük tepki topladı. Dövizin sürekli arttığını bahane gösteren hükümet "fiyat ayarlaması yaptık" dedi. Yaklaşık bir ayda kurşunsuz benzin %16 zamlanarak 165 bin TL'den 192 bin TL'ye çıktı. Mazot ise %15.78 artarak 100 bin TL'den 115 bin TL'ye yükseldi.

Özellikle mazota yapılan zam ulaşımdan tarıma birdizi otomatik zammı beraberinde getirecek. Devletin bu politikası altında ezilen emekçiler seslerini duyuramıyorlar. Çünkü sendikalar bildiri sendikacılığının ötesine geçmeye niyetli değiller.

Ayın İncileri

* Avrupa gazetesi "Taşel ve Tütün grevinde Türkiye Elçiliği devreye girdi ve işvereni ikna etti."

Avrupa gazetesinin bu yaklaşımı artık garipsenmiyor. Çünkü onlar da bizim kadar Tekel'in TC'de devlet kuruluşu olduğunu ve TC Devleti isterse bu grevin bir günde biteceğini biliyorlar. "TC Devleti diretti. Elçilik bastırdı. İşçilerin hakları verildi. Vay be ne filim!"

* Türkiye'de yayınlanan Orkun dergisi Denктаş'a "Altın Bozkurt Ödülü" verdi.

Bunu garipseyenlere şaşmak gerekir. Türkes öldüken sonra yollarını şaşırarak kurtlara yol gösterici lazım. Yolunu şaşırarak kurtlara "yol gösterecek kurt" bulundu.

* Kuzey Kıbrıs İş Adamları Derneği yılın başarılı işadamları ödülünü Özer Boyacı aldı.

Boyacı'ya ödülünü takdim eden Mustafa Dandelen, Boyacı'yı seçerken hangi kriterlere bakıldığını açıklasa daha iyi olur. İstihdamda en düşük ücretle çalıştırdığı için mi? Rum tarafından "kanuni yoldan" inek getirdiği için mi? "Büyüme hızında" Bill Gates'i yetistirdiği için mi?

“REİS” neden toplatılıyor?

Başyazı

(1. sayfadan devam)

kazanmışlardı. Bugün faşizmin ve emperyalizmin elinde birer piyon haline gelmişler ve ırkçı ve milliyetçi temelde birbirlerini boğazlamakta, bir zamanlar ülkelerinden kovdukları emperyalist güçleri “kurtarıcı” olarak geri çağırılmaktadır. Sınıf savaşını yerini ırkçı ve milliyetçi gerici savaşa bırakmıştır. Önderlik, emperyalist uşağı faşist burjuvazinin eline geçmiştir. Kısa zamanda doğru önderliğin kurulup bu gerici savaşı Balkan halklarının kurtuluş savaşına dönüştürmesi olasılığı yoktur. ABD ve NATO emperyalistleri Yugoslavya’yı bombalamaktan derhal vazgeçmelidirler ve Sırp lar da Kosova’da Arnavut halka karşı yürüttükleri soykırıma son verip onların insan haklarına saygı göstermelidirler. Sürdürülmekte olan bu haksız ve barbarca savaştan en büyük zararı Kosovalı emekçi halk görmektedir.

Yeni Balkan Savaşının toz dumanı arasında, son günlerde, T.C.’deki seçimlerin ardından gündeme gelmesi beklenen, ABD kaynaklı bir Kıbrıs Sorununa “çözüm” plânından söz edilmektedir. ABD emperyalistlerinin sözcüleri böyle bir girişimi kategorik olarak reddetmemişler, fakat Güney Kıbrıs basınında yayınlanan böyle bir plânın olası detayları üzerinde yorum yapmamışlardır. Hiç şüphesiz, söz konusu edilen ABD plânı “Amerikan Barışı” ilkeleri çerçevesinde olacaktır. O da bugünkü de facto durumun, yani Kuzey’inin T.C. egemenliği ve/veya kontrolü altında bulunan bölünmüş bir Kıbrıs’ın, yasallaşmış şekinden başka birşey değildir. En taze örnekleriyle, Irak, Filistin, Balkanlar “Amerikan Barışı”nın ne anlama geldiğini açıkça ortaya koymaktadır. Daha çok düşmanlık, daha çok savaş, daha çok acı, kan ve sömür!

Ortadoğu ve Balkanlar’da yaşanan acı gerçekler bizi bir kez daha doğrular niteliktedir. Emperyalist barışın hiçbir zaman çözüm olmayacağı acı bir şekilde kendini göstermektedir. Gerçek barış Kıbrıs halkının elindedir. Geçmişte yaşadıklarımızı ve bugün Balkanlar’da yaşananları tekrar yaşamak istemiyorsak, emperyalistleri Ada’daki uzantıları ile birlikte ülkemizden kovmaktan başka bir seçeneğimiz yoktur. Bunun yolu da anti-emperyalist birleşik cepheyi kurup zafere kadar anti-emperyalist savaşını sürdürmekten geçer.

Türkiye’de basılan “Reis” isimli kitap ülkemizde polis tarafından elatından toplatılıyor. Soner Yalçın ve Doğan Yurdakul’un yazdığı kitap “Gladyo’nun Türk Tetikçisi” olarak sunuluyor. Kitapta Abdullah Çatlı’nın faaliyetleri, bu faaliyetlerin oluşturduğu ağ ve bu ağın Kuzey Kıbrıs ayağı anlatılıyor.

Ülkemizde de faaliyet gösteren Çatlı ve Çatlılar cinayet, uyuşturucu, kadın ticareti, kumar v.s gibi pisliklere bulaşmışlardır. Tüm bunları anlatan bir kitabın toplatılmasının acaba amacı ne? Çatlıların Kuzey Kıbrıs’taki bağlantılarını halkın bilmesinden mi korkuluyor? Yoksa “vatan, millet, sakarya” diyen bu faşist canilerin gerçek yüzünü mü gizliyorlar? Tüm bunlara hiç gerek yoktur. Çünkü yıllardır Abdullah Çatlıların ülkemizde var olduğunu, her halı devlet desteğinde yediklerini hepimiz biliyoruz.

Şunu da biliyoruz ki arabölge olaylarında boy gösterip cinayet işleyenleri Denktaş sarayında ağırlamıştı. Burak Kut konserinde dehşet saçanları komik cezalarla salıverenler belli. Türkiye’de Oral Çelik gibi katillerin düğününe çelenk gönderen Denktaş’ı da bu halk biliyor. Abdullah Çatlı’yı VIP salonunda karşılayıp konuk eden

“AVRUPA” 31 Mart 1999

GAZETE BAYİLERİNE POLİS BASKINI

Kıbrıs’ın Kuzeyinin demokra8kliği ile övünenlerin ülkesinde, gazete okuyucuları avına başlandı. Türkiye’de yayınlanan günlük Yeni Evrensel ve çeşitli sol dergileri satan Lefkoşa ve Girne’deki bazı gazete bayileri geçen hafta siyasi şube polisleri tarafından sorgulandılar.

Polislerin özellikle sürekli gazete satın alanları tesbit etmeye çalışması, gazete okurları üzerinde uygulanacak baskı politikasının ilk işareti olarak düşünülebilir. Türkiye’de bir süredir ilerici demokrat yayınlar üzerinde sürdürülen baskıların Kıbrıs’ın kuzeyinde de uygulamaya geçirileceği anlaşılmaktadır.

Uzun bir süredir Yeni Evrensel Gazetesi’nin Türkiye’nin Olağanüstü Hal Bölgesine girişine izin verilmeyordu.

Eyüp Zafer Gökbilen’i de halkımız biliyor. Bu kişilerin asker ve devlet yetkilileri ile bağına da herkes biliyor. Peki bu kadar bilinen içinde bu kitap neden toplatılıyor? İşte güzel bir soru. Ülkemizdeki mafya-çete-devlet üçgeninin açığa çıkmasından mı korkuyorlar? O zaman herkes bu kitabı alıp okumalı. Bu kitapla birlikte Semih Hiçyılmaz’ın “Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği” isimli kitabı da okunmalı. Çünkü yakın tarih yazılırken bu halkın gerçekleri “Vehbi Zeki’nin tarihinde” olmayacak.

RUMLARIN %33’Ü ENOSİS’E KARŞI

Rum kesiminde Zürih ve Londra Andlaşmaları’nın 40’inci yıldönümünde Politis gazetesi bir araştırma yaptırdı. Amer araştırma şirketine yaptırılan bu araştırmaya göre Rumların %33’ü Enosis’e karşıdır. Kıbrıs’ın Yunanistan’a bağlanması demek olan Enosis’e Rumların %33’ünün karşı olması dikkate değer bir olgu olarak değerlendirildi.

Ankete katılan Rumların % 54’ü Zürih ve Londra Andlaşmaları’na dönüşmesine katılıyor. Yeni bir Enosis kavgasının başlatılmasına ise %27 evet diyor. Nüfusun %20’si de durumun böyle kalmasını istiyor. “Zürih ve Londra Andlaşmaları niye çöktü?” sorusuna ise %63 dış müdahaleler, %7.4 Türkler, %6.4 Rumlar sebep oldu dedi.

Kıbrıs’ta şovenizmin ve ultra milliyetçiliğin her fırsatta körüklendiği dikkate alındığında Rum tarafında %33’lük bir kesimin Yunanistan’a bağlanmayı reddetmesi önemli bir boyuttur. Çeşitli anti-şoven çevrelere ilaveten Rum burjuvazisinin bir bölümünün de Yunanistan’a bağlanmaya sıcak bakmadığı bilinmektedir. Kuzey’de ise bırakın Türkiye ile entegrasyonu yüzde kaçın istediğini tahmin etmeyi, bu konuda anket yapmak bile “vatan hainliği” olarak lanse edilmektedir. Tüm bu olumsuz direkt ve indirekt baskılara rağmen halkımızın eğilimleri çeşitli platformlarda ortaya çıkmaktadır. Türkiye’ye entegrasyonu savunan bir avuç işbirlikçi kesim dışında halkın büyük çoğunluğu bu siyasete karşıdır. Rum hakim sınıflarına güvenmeyen halk, Türkiye hakim sınıflarına da güvenmiyor. “Güveniyor” diyen beri gelsin. İşte 25 yıl ortada.

OKUR MEKTUBU

Geçen sayımızda teknik bir sorun dolayısıyla okunmaz halde olan bu mektubu tekrar yayınlıyor, özür diliyoruz.

BİR FABRİKA ÖZELİNDE SÖMÜRÜNÜN BOYUTU

Çalıştığım fabrikanın eski adı ZAKAF, yeni adı Narenciye Üreticiler Kooperatifi Bostancı Paketleme evidir. Bu fabrikada 120 dolayında işçi çalışmaktadır. Bunların büyük çoğunluğu kadın sarı ve geri kalan erkektir. Bu fabrikada bir zamanlar Tarım-Sen’e üye işçiler çalışmaktaydı. Bugün aramızda eski Tarım-Sen üyesi işçiler de vardır. Fakat tümümüz de sendikasıız. Bu sendikasıızlığın acısını çekiyoruz. Bu sektörde bir zamanlar maasımız en az 4 asgari ücretti. Bugün 1 asgari ücrette çalışıyoruz. Saat başı ücretimiz bürüt 490 bin liradır. Bunun içinden % 12’si ihtiyat sandığı, sosyal sigortaya kesildikten sonra elimize asgari ücretin altında para geçmektedir. Bu dönemde patron bize ek mesaiye kalmamızı söylemektedir. Ek mesaiye kaldığımız zaman yine bire bir artış alıyoruz. Sezonluk işçi olduğumuz

için çalışmadığımız sürede işsizlik parası alabilmek için en az 120 işgünü işlememiz gerekir. Bu yıl bu süreyi bulamayabiliriz. Yaz aylarında da Sosyal Sigorta’dan işsizlik ödeneği almamız suya düşebilir.

Haklarımızı alabilmek için sendikaya ihtiyacımız var. Fakat patron sendikalaşma duyduğu anda ağızını açan işden atar. Bu sebeple herkes susar. Yaklaşık 5 yıldır bu fabrikada çalışanlar çok düşük ücret almaktadırlar. Bizler eski sendikah günlerimizi arıyoruz. Makinelerin önünde en ağır işlerde çalışan bizlerin çok az ücret almamıza ve hic bir hakkımızın olmamasına hic bir sendika, parti ses çıkarmıyor. Örgütlenmezsek daha çok sürüneceğiz.

NAR-ÜN Fabrikası’ndan bir işçi

İFLAS EDEN ENOSİS Mİ, TAKSİM Mİ?

Ahmet AN

Şu anda Özgür Üniversite'nin İstanbul Koordinatörü ve öğretim görevlisi olarak çalıştığını bildiğimiz Kıbrıslı genç bilim adamlarımızdan Mehmet Hasgüler, Kasım 1998'de Ankara'daki Öteki Yayınevi'nde bir kitap yayımladı. "Kıbrıs'ta Enosis ve Taksim'in İflası" başlığının verildiği bu kitap, Özgür Üniversite Kitaplığı'nın 26. ve Güncel Sorunlar Dizisi'nin 17. kitabı olarak çıktı ve 191 sayfa. Kitabın önsözünü yazmış olan Türkiye ve Ortadoğu Forumu Vakfı ve Özgür Üniversite Başkanı Dr.Fikret Başkaya şöyle diyor:

"Elbette bundan sonra hiçbir şeyin artık eskisi gibi olması mümkün değil. Ama, bugünkü durum da bir kader değildir. Zira Ada'nın bölünmüşlüğü haklı bir nedene dayanmadığı gibi, bölünmüşlük durumuna son vermek de pekala mümkündür. Her şeye rağmen iki halkın barış içinde bir arada yaşamaması için bir neden yok. Bunun için "dış mihraklar"ın Ada'da yaşayanların kaderini belirleyemeyeceği mekanizmaların ve kurumsal yapının oluşturulması gerekiyor. Aslında böyle bir şey her iki toplumu oluşturan insanların iradesini aşan bir şey değildir. Hem Güney'de yaşayan Rumlar, hem de Kuzey'de yaşayan Türkler kaderlerini AB ile bütünleşmeye bağlamış görünüyorlar. Aslında bu tür bir yaklaşım, sorunların çözümünü "dışardan bekleme" alışkanlığında ısrar edildiği anlamına geliyor. Oysa, yasal ve fiili eşitlik temelinde özerk bir Türk bölgesini içeren iki bölgeyi bir federasyon kurma amacı, doğrudan Ada'da yaşayanların ortak inisiyatifleriyle gerçekleşmelidir. Zira her iki tarafta da böyle bir başlangıca öncülük edebilecek kadrolar mevcuttur. Aşırı milliyetçiler, Taksimci ve Enosisçi unsurlar, her iki kesimin toplam nüfusunun önemli bir kısmını oluşturmuyorlar. Bu kesimin gücü kendilerinden çok, "anavatan"dan geliyor." (s.13)

Burada Başkaya, Ada'nın bölünmüşlüğü kabul ederken, Hasgüler'in başlığındaki yanlışlığı görememiş olsa gerek. Hasgüler, aynı başlığı verdiği kitabının 3. bölümünde de bu yanlışlığı tekrarlamaktadır: "Bu işi önce Makarios 1963'te denedi, başarılı olamadı. Denktaş tam yirmi yıl sonra 1983'te denedi, o da başarılı olamadı. Doğal olarak aslında özünde çifte Enosis, ya da Türkçe adıyla Taksim amacına hizmet ediyordu. Lakin bu oyun 1963'te koşullar uygun olmadığından, 1974 sonrasında da Kıbrıslı Türklerin siyasal yaşamdaki deneyimlerinden ötürü her iki girişim de tarihe karışmıştır. Kısaca hem 1963 ve 1983'teki girişimler, Atina-merkezli ve Ankara-merkezli politikaların başarısız kalmasıyla iflas etmiştir." (s.161)

Bu yanılgıya, daha önce bir başka genç bilimadamımız, Niyazi Kızılyürek de düşmüştü. (Bkz. Ulus Ötesi Kıbrıs, Lefkoşa 1993, s.67)

ESAS İFLAS EDEN ENOSİS'TİR

Oysa Kıbrıs sorununu yakından izleyen herkesin de kabul ettiği gibi, Kıbrıs sorunundaki esas iflas, 1960 ve 1963'te, daha sonra da 1974 yazında Enosisçiler tarafından yaşanmış ve zafer Taksimcilerin olmuştur. Her ne kadar uluslararası hukuk ve dünya topluluğu bu durumu yasal olarak kabul etmemiş olsa bile, silah gücüyle elde edilmiş olan statüko, 25 yıldır Türkiye'nin askeri gücü ile korunmakta ve alınan onlarca BM kararına karşın değiştirilememektedir. O nedenle birbirinin zıddı olan hem Enosis, hem de Taksim hedeflerinin iflas ettiğinin ifadesi ve kitaba başlık olarak yazılması, yaşanan gerçeği yansıtmamaktadır. Anlaşılan yazar, bu oldu-bittiyi haklı olarak kabul etmemekte ve geri döndürülmesini istemektedir:

"Kıbrıslı Türklerin, siyasi-sosyal-kültürel olarak çok farklı olduğu Türkiye ile aynı çatı altında bütünleşmesi gerektiği söyleniyor. O kadar ki, Kıbrıslı Türklerin iradesi baştan yok sayılıyor. Kıbrıslı Türkler böyle bir dayatmayı sindirebilir mi?" (s.163)

DIŞ MÜDAHALELER BELİRLEYİCİ OLUYOR

Gerek Kıbrıslı Rumların, gerekse Kıbrıslı Türklerin iradelerine saygı gösterilmemesi ve Kıbrıs adasının kaderinin daima dış güçlerce belirlenmesi, yazarın da bildiği bir durum. Nitekim kitapta bu konuya özel bir yer vererek, "Tarihsel Olarak Kıbrıs'a Dış Müdahaleler" başlığı altında

Yazarın, "Kuzeydeki "fiili" işgal ve "askeri" ateşkes koşullarına rağmen, sanki ülkede demokratik parlamenter rejim varmış gibi davranmak"la suçladığı CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat'ın partililerine hitaben yaptığı bir konuşmada söylediğini aktardığı şu sözler ise çok anlamlı:

"Fazla ses çıkartmayın, nasıl olsa bu işi BM, AB ve ABD çözecek."

"1975-1984 Dönemi" ve "1985-1998 Dönemi"ne değinmiş (s.138-156) ve "Müdahalelerden Darbelere Kıbrıs: 1960-1983" diye (s.157-160) ayrı bir başlık kullanmıştır.

Sorun, Başkaya'nın da belirttiği gibi, "dış mihraklar"ın Ada'da yaşayanların kaderini belirleyemeyeceği mekanizmaların ve kurumsal yapının oluşturulması'nda düğümlenmektedir. Ama onun belirttiğinin tersine, "aslında böyle bir şey her iki toplumu oluşturan insanların iradesini aşan bir şey"dir. Tam da bu dış müdahaleciler ve onların yerli işbirlikçileri eliyle, Kıbrıslı Rumların ve Türklerin gerek ayrı ayrı, gerekse birlikte irade ve ortak inisiyatif oluşturmalarına engel olmak için bütün olanaklar kullanılmaktadır. Nitekim Hasgüler de Kuzey'deki duruma şu şekilde parmak basmaktadır:

"Oysa asıl belirleyici olması gereken, işgal altındaki Kuzey Kıbrıslıların siyasi iradesidir." (s.133)

İLK OLMA İDDİASI VE EKSİKLİKLERİ

Mehmet Hasgüler'in bu ilk kitap çalışması, bazı önemli konulara (örneğin Kıbrıs ve Bağlantısızlık Hareketi) değinmekle beraber, onun ilk çalışması olmasından kaynaklanan bazı yetersizlikler taşımaktadır. Bize göre, kitap daha çok Türkiye'nin Kıbrıs'la ilgili dış politikasının bir eleştirisi niteliğinde olup, Kıbrıs'taki siyasal süreçlere yeterince yer vermemektedir. Ayrıca, yukarıda da belirtildiği gibi, kitabın başlığı da yanlış seçilmiştir.

Mehmet Hasgüler, bir yandan "Kıbrıslılar (başta aydınlanmacı Kıbrıslılar olmak üzere) kendi tarihlerini yazmakta aciz kaldılar ve sürekli "anavatan" tarihleriyle haşır neşir olacakları bir geçmiş ve ruh hali içinde yaşadılar" ve "Kıbrıs siyasi tarih çalışmaları henüz "fantazi" duvarını aşmış değildir" (s.17) diye yazarken, öte yandan da sözcüğü Arif Hasan Tahsin'in 1993'de yayımlanmış bir kitabından ve Ahmet An'ın çeşitli tarihlerde yayımlanmış 4 kitap ve iki makalesinden yararlandığını dipnotlarında göstermektedir.

Yazar, gerek Türkiye solu, gerekse Kıbrıs Türk solunun

Kıbrıs sorununa ilişkin görüşlerinin eleştirisini yaparken de konuyu yeterince araştırmamıştır. "Türk solu" olarak değerlendirmeye aldığı Ecevit'in "Karaoğlan Efsanesi"ne 4 sayfa ayırırken, Doğu Perinçek, Mehmet Ali Aybar ve Yalçın Küçük'ün Kıbrıs sorununa ilişkin görüşleri için 2 sayfa ile yetinmiş ve çok yüzeysel kalmıştır. Örneğin İstanbul'da yayımlanmış olan Kitle gazetesine bakılmış olsaydı, 1974'e kadar geçen dönemi kapsayan TİP, Türk Solu, Aydınlik Sosyalist Dergi ile TSİP'in Kıbrıs olaylarına ilişkin görüşleri toplu olarak görülebilirdi. ("Sosyalistler Kıbrıs sorununu nasıl değerlendirdiler?" başlıklı dizi, Sayı: 22,23,24 ve 26/1974)

Öte yandan Hasgüler, 1974'teki olaylar için, "Ecevit'in...Kıbrıs müdahalesi, gibi uygulamalarının ciddi ve onurlu bir dış ilişkiler anlayışının ilk adımlarını oluşturmadaki katkıları yadsınamaz" değerlendirmesini yaparken, "Ecevit'in içinde yer aldığı ve Kıbrıs konusunda belirleyici güç olduğu 55.

TC Hükümeti'nin alacağı olası bir ilhak kararının Türkiye'nin müttefikleri açısından çok ciddi sonuçlar getireceği ortadadır" diye yazmakta ve ormanın bütününe görüp görmediği konusundaki kuşkuları artırmaktadır.

Sayfa 96'da verilen dipnotta "KKTC'nin kurulması ile ilgili Kıbrıs Türk solunun gaflları ve tarihsel hataları ikinci bölümde ele alınacaktır" denmesine karşın, 2. Bölümde böyle bir değerlendirmeye yer verilmemiştir! Yine bir dipnot olarak verilen, ama kitapta bulamadığımız bir başka konu da şu: "Kıbrıs'ta sol hareketlerin ülkedeki barış ve "işgal" sorununa karşı tarihsel olarak bakışı, yaklaşımı ve evrimi siyasi partiler başlığı altında ayrıntılı olarak incelenecektir." (s.146)

3. Bölümde yer alan "Kıbrıs'taki Sol Partiler ve Yaklaşımları" başlığı altında ise (s.132-137), konu sadece Güney'deki AKEL ve Kuzey'deki CTP açısından, o da çok yüzeysel olarak ele alınmış ve partiler dışında kalan ve "Denktaşçı olmayan" diğer sol görüşlerden hiç söz edilmemesi, kitabın bir başka eksikliği oluşturmıştır.

Yazarın, "Kuzeydeki "fiili" işgal ve "askeri" ateşkes koşullarına rağmen, sanki ülkede demokratik parlamenter rejim varmış gibi davranmak"la suçladığı CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat'ın partililerine hitaben yaptığı bir konuşmada söylediğini aktardığı şu sözler ise çok anlamlı:

"Fazla ses çıkartmayın, nasıl olsa bu işi BM, AB ve ABD çözecek." (s.136)

"Sonuç" bölümünde sorulan şu soru ve ondan sonra yazdıkları ise, Hasgüler'in Kıbrıs konusunda dile getirdiği diğer görüşlerle uyumsuzdur:

"Kıbrıslı Rumların Kıbrıs Cumhuriyeti'nde Kıbrıslı Türklerin yer alması için niye ciddi ve ikna edici çağrılar olmamaktadır? Kısaca Kıbrıs'ta sorun sadece TC'nin işgali ise, Kıbrıslı Rumların Cumhuriyetin varlık nedenlerinden birini oluşturan Kıbrıslı Türklerin temsil edilme ve yönetimi paylaşma sorumluluklarını yerine getirmeleri konusunda niye girişimleri olmamıştır? Bu girişimin hala yapılmamış olması da çok garip bir çelişki olarak durmaktadır. Özellikle ülkesini sürekli terk eden ve İngiltere'ye yerleşmek zorunda bırakılan Kıbrıslı Türklerin arasında yapılacak bir seçimle Kıbrıs Cumhuriyeti'nin organlarında Kıbrıslı Türkler de temsil edilebilir...Bunun günümüze değin yapılmamış olması Kıbrıslı Rum yöneticilerin halen iyi niyetten yoksun olduklarına önemli bir işarettir. Bu durum un bile tek başına Rumların AB'ye girmelerine engel olması gerekmektedir. AB'nin en azından böylesine açık bir haksızlık örneğini yutması kabul edilebilir ölçülerde değildir." (s.165)

Yazarın bizim de katıldığımız önemli saptamalarda bulunmasına karşın, yukarıda da görüleceği gibi, Kıbrıs sorunu konusundaki resmi Türk görüşlerinden etkilenmediğini öne sürmek olası değildir. Başlığı yanlış konmuş olmakla beraber, Hasgüler'in bu ilk kitabı, okunması ve üzerinde düşünülmesi gereken bir çalışma olmuştur. Çalışmalarının devamını ve geliştirilmesini dileriz.

NEWROZ' da gözaltı sendromu

21 Mart tarihinde Türkiye genelinde Newroz Bayramı kutlandı. Demirci Kawa'nın zalim Kıral Dehhak'a karpı verdiği mücadelenin zafer günü olarak kutlanan Newroz - Yeni Gün- Bayramı'nda, tüm Türkiye çapında 8174 kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

T.C. devletin, Kürt halkın geleneksel bayramı Newroz'u, Kürt halkın elinden almak ve içeriğini bopaltmak için "resmileştirme" çabaları halkın direnci karpısında başarıya ulaşamamaktadır. Kürt halkı Newroz Bayramı'nı kendi geleneklerine göre ve özgürlük mücadelelerinin sembolü olacak şekilde kutlamaya devam etmektedir. Bunu hazmedemeyen T.C. egemenleri kutlamalara katılan kitlelerin üzerine silahlı, coplu polislerini ve askerlerini sürmüştür. Kutlamalara katılanlar arasından onlarca kişi polis copları ve kurşunları ile yaralanıp hastanelere kaldırılmışlardır. Başta İstanbul'da 2459 kişi, Diyarbakır'da 4000 kişi, Antep'de 500 kişi, Ankara'da 250 kişi olmak üzere birçok kentte yüzlerce kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanların toplamı 8174 kişiye ulaştı.

BİR AYDA

TÜRKİYE'DE 28 FAİLİ MEÇHUL

İnsan Hakları Derneği (İHD) Şubat 1999 İnsan Hakları İhlalleri Raporu açıklandı. İHD Genel Merkezi Basın-Yayın Dökümantasyon Birimi'nce hazırlanan rapor, insan haklarına yönelik ihlallerin bir önceki aya göre arttığını ortaya koydu.

Şubat ayında en büyük hak ihlali gözaltılarda yaşandı. Ocak ayında 1931 olan gözaltı sayısı, Şubat ayı içerisinde 7342 olurken, 28 kişi de faili meçhul ya da yargısız infazlar sonucunda öldü.

271 kişinin tutuklandığı Şubat ayında, 26 işkence iddiasında bulunuldu.

Çalışma yaşamında ise işten atılmaların bir önceki aya göre azaldığı görüldü. Ocak ayında

4007 olan işten atmalar, Şubat'ta 1161 olarak belirlendi.

Düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne yönelik ihlallerin ise sürdürüldüğü görüldü. Ocak ayı içerisinde 29 yayın toplatılırken, Şubat ayında 25 yayın toplatıldı. 28 kitle örgütünün basıldığı ve kapatıldığı Şubat ayında, toplam 58 yıl hapis cezası ve 4 milyar 2 milyon TL para cezası istendi. 78 bombalama ve kundaklama olayı gerçekleşirken, çatışmalarda 81 kişinin öldüğü belirlendi. 154 düşünce suçlusu da Şubat ayını cezaevlerinde geçirdi.

Pinoşe Yine Kurtuldu

(KSG Londra) - Uzun zamandan beri İngiltere'de ev hapsinde olan Şili'nin Kasabı General Pinoşe, Yasama Lordları'nın aldığı kararla kurtulmuşa benziyor. Lordlar Karması'ndan oluşan Yasama Lordları daha önce yine Yasama Lordları'nın aldığı kararı geçersiz sayıp General Pinoşe'nin tutuklanmasını gözden geçirdiler ve bir dizi suçlardan İspanya'ya gönderilmesinin yanlış olduğu sonucuna vardılar.

General Pinoşe kılığında CIA planları ile, 1970'li yılların başında Şili'de seçilen Allende hükümetini devirerek devrimci ve demokratlara karşı katliama girişmişti. Bu katliamların içinde bir dizi yabancı uyruklu da vardı. İspanya hükümeti, altı ay önce İngiltere'ye gelen Pinoşe'nin tutuklanmasını İngiliz emperyalist hükümetinden talep etmiş ve dönemin içişleri bakanı ve Britanya İşçi Partisinin önde geleni Jack Straw bu talebe olumlu cevap vermişti. Fakat, bir dizi şirket ve hatta Margaret Thatcher devreye girerek Pinoşe'nin serbest bırakılmasını talep etmişlerdi. İngiliz emperyalizminin kurumları devreye girerek hem Pinoşe taraftarlarını hem de İngiliz hükümetini zordan

İngiltere Kurumlarında Irkçılık Bitmiyor

(KSG Londra) - İngiliz kurumlarının demokratik olduğunu öne sürenler yeni bir açıklama ile karşı karşıya kaldılar. İngiliz polis kurumunun ırkçı olduğu kabul edilmek zorunda kaldıktan sonra okullarda ırkçılığın kurumlaştığı eğitim raporunda açıklandı.

Eğitim müfettişlerinin raporu, etnik azınlıktan gelen çocukların lisan zorluğu ile karşılaştıklarından onları başarısız niteleyen okulların yaygın olduğunu açıkladı. İngilizcesi az olan çocukların İngilizce okuma-yazması dışında diğer konularda pek de başarısız olmadıklarını dile getirerek tüm ilk ve orta eğitim kurumlarının devletin çıkardığı müfredatla öğrencilerin başarı seviyesini ölçemeyecekleri açıklandı. Demokrasi kelimesini ve etnik azınlık haklarını dillerinden düşürmeyen İngiliz emperyalizminin eğitim politikası ile etnik azınlıkları zorla asimile etmeye çalıştığı kanıtlandı.

kurtarmak için bir dizi kararları geçersiz kılarak Pinoşe'nin tutuklanması gerekçelerini büyük ölçüde azalttı.

Yasama Lordları, eski devlet adamlarının 1988 öncesinde işledikleri katliamlardan dolayı İngiltere'de yargılanamayacağını açıkladılar. Bunun gerekçesini de bu noktadaki İngiliz yasasının 1988'de devreye konulduğuna dikkati çektiler. Bir başka deyimle, soğuk savaş döneminde işçilere, emekçilere, devrimcilere ve demokratlara karşı işlenen her türlü katliam ve insanlık dışı işkenceler bir süngerle temizlendi. Batı Emperyalizminin zaferinden sonra devrimci-demokratlara karşı artık eski metodların uygulanamayacağı açıklanarak emperyalizmin köpeklerine yeni metodlar geliştirmeleri mesajı verildi.

İngiliz burjuva basını general Pinoşe'nin üç nokta üzerinden İspanya'ya iadesi olasılığının çok az olduğunu belirterek Yasama Lordların kararının tüm burjuva kesimleri menun edici olduğunu belirtiyor. İngiliz emperyalizmi değişik burjuva çıkarları uyuşturarak Şili ile olan çıkarlarını korumuş oldu.

BALKANLARDA YENİ PAYLAŞIM SAVAŞI

24 Mart akşamı NATO'ya bağlı savaş uçakları Yugoslavya'yı bombalamaya başladılar. ABD'nin başını çektiği batılı emperyalist güçler, geçtiğimiz Ocak ayında Rambouillet kasabasında belirlenen Kosova

ırkçılık ve milliyetçilik temelinde yükselen Sırlar, Hırvatlar ve Boşnaklar arasında sürdürülen kanlı savaşlar sonucunda gerçekleşmişti. Ancak geline son aşamada, ABD emperyalistleri Makedonya'da askeri

birlik bulundurmalarına rağmen, Balkanlar'da gerekli politik ve ekonomik etkinliğe sahip olmadıklarını gördüler. İngiliz dostlarıyla birlikte, NATO ve dolayısıyla de ABD askerlerinin Kosova'da

konuslanacağı ve Kosova'nın giderek A B D emperyalistlerine bağlı bir uydu devletçığe dönüşeceği Kosova çözüm plânını Sırlara empoze etmeye çalıştılar. Sırların bu plânı kabul etmemesi üzerine ABD emperyalistleri NATO şemsiyesi altında bizzat Yugoslavya'ya karşı savaşa girmek zorunda kaldılar. Şu ana kadar, savaş Kosova halkına kurtuluş değil, tam tersine tam bir yıkım getirmiştir. Bu da A B D emperyalistlerinin Kosova halkını kurtarmak diye bir kaygılarının olmadığını göstermektedir.

Sadece Sırlar'ın değil, kurtaracaklarını iddia ettikleri Kosovalı Arnavutların üstüne de her gece tonlarca bomba yağdırıyorlar.

Sorunu çözüm plânını Sırp yönetiminin imzalamaması ve Kosova'daki Arnavutlara soykırım uygulamasını gerekçe göstererek Yugoslavya'ya saldırdılar. NATO silâhlı güçleri bu saldırıya başlarken ne BM'den ne de Güvenlik Konseyi'nden karar alma gereğini duymamıştır. NATO doğrudan Yugoslavya'ya savaş ilân etmiştir. Buna karşılık Yugoslavya da tüm NATO ülkelerine savaş ilân etmiştir.

24 Mart'tan beridir aralıksız olarak her gün sürdürülen hava saldırılarında B-52 ve B-2 ağır bombardıman uçakları ile F-117, F-16, F-15, A-10 avcı uçakları gibi en son teknolojiyi kullanan savaş uçakları ve Tomahawk ve Cruise füzeleri kullanılmaktadır. NATO karagâhı 1. Aşama olarak Yugoslavya'nın hava savunma sistemlerini hedef aldıklarını açıkladı. 2. Aşama'da ülkenin güneyindeki askeri tesisler ve kara saldırı sistemlerinin hedef alınacağı açıklandı.

NATO emperyalistlerinin, hava saldırıları için gerekçe gösterdikleri Kosova halkının Sırp faşizminin katliamından kurtarılması yolunda hiçbir plânları yok. Sırlar ise Kosova'ya, ağır silâhlar ve tanklarla donanmış 40 bin asker göndermişler ve Kosovalı Arnavutlara karşı etnik temizlik harekâtına başlamışlardır. NATO hava saldırılarından sonra Kosova'daki Sırp operasyonları daha da şiddetlenmiş ve sayıları yüzbinleri aşan Arnavut sivil canını kurtarmak için Arnavutluk, Karadağ ve Makedonya'ya göçe başlamıştır. En az beşyüzbin Arnavut'un, yani Kosova'nın nüfusunun üçte birinin göç ettiği bildirilmektedir.

NATO emperyalistlerinin Yugoslavya'ya saldırılarına karşı ABD, Kanada, Avustralya ve hemen hemen tüm Avrupa başkentlerinde yoğun kitlesel tepkiler gösterilmektedir. Rusya NATO'nun saldırısına ilk gün şiddetle tepki göstermesine rağmen, Cuma günü IMF heyetinin Moskova'ya gidip, Rus yönetimi ile milyarlarca dolarlık kredi görüşmelerine başlaması üzerine Rus yönetiminin tepkisi lâfta kaldı. Duma ve muhalefet NATO'ya karşı sırların yanında savaşa girme çağırısı yaparken, Yeltsin yönetimi savaşın durması ve diplomatik görüşmelerin yeniden başlaması için Başbakan Primakov'u 30 Mart tarihinde Belgrad'a gönderdi. Daha sonra Almanya'ya geçip Alman Şansölyesi Schroeder ile görüşen Primakov, bu girişimlerinden bir sonuç alamamıştır.

Balkanlar'daki hegemonya dalaşı sonuçta emperyalistlerin de bizzat yer aldığı sıcak savaşa dönüştü. Bölge üzerinde ABD-Avrupa, ABD-Rusya, Avrupa-Rusya emperyalistlerinin arasındaki etkinlik dalaşı sonucunda Yugoslavya parçalanmıştı. Bu parçalanma, emperyalistler tarafından körüklenen

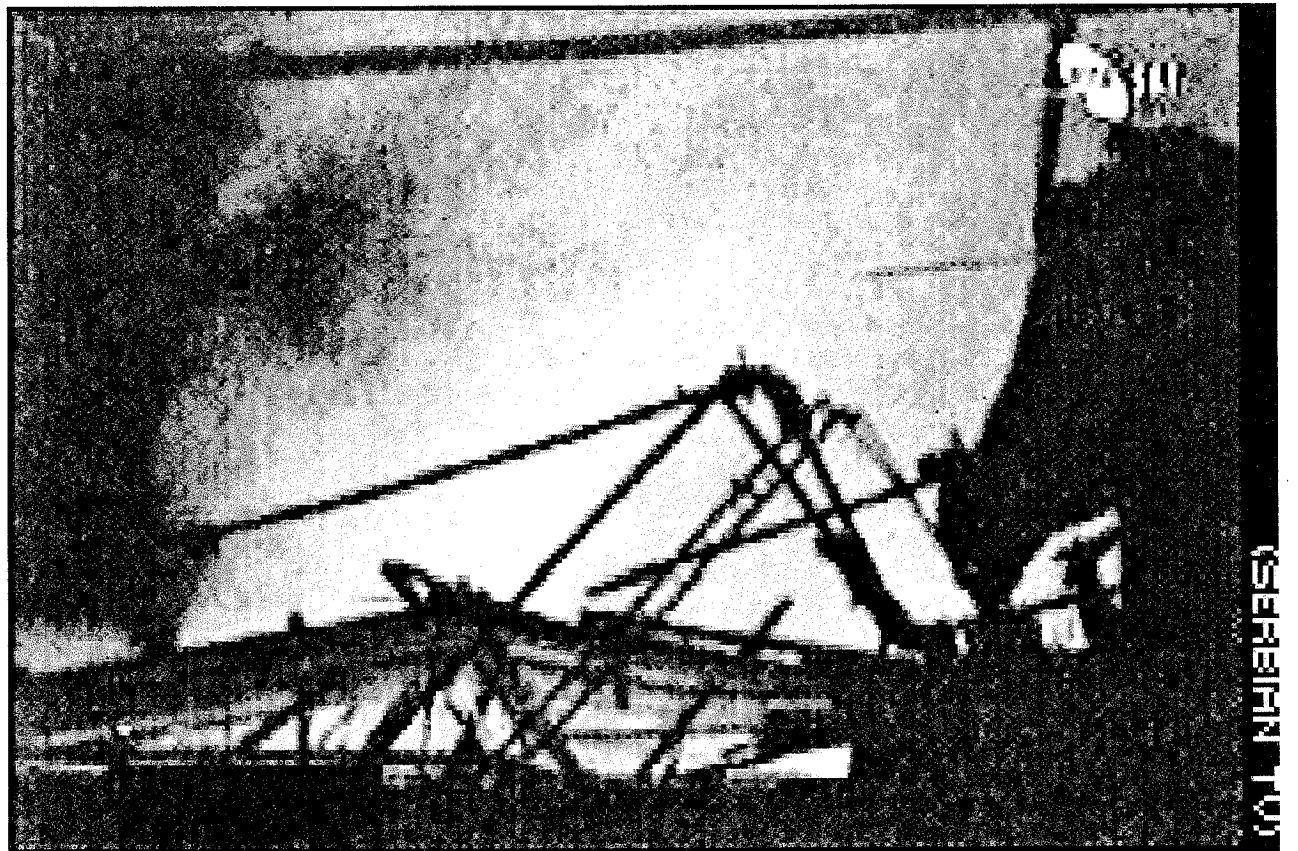

Bir zamanların Yugoslavya'sı... Şimdi paramparça edilmiş; Alman emperyalistleri Hırvatistan üzerinde etkinlik kurar da Amerikan emperyalistleri durur mu?

Yine bir zamanların anti-emperyalist

Arnavutluk'u şimdi ABD'nin bölgedeki en güvenilir uşağı haline gelmiş...

İşte sosyalizme ihanetin ve "Yeni Dünya Düzeni"nin Balkanlar'ı sürüklediği sonuçlar...

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

BİR KAZA, "BİN BELA" NIN ÖRTÜSÜNÜ
ARALADI

Susurluk kazasında, bir milletvekili, bir üst düzey polis

şefi ve bir eski ülkücü katilin aynı arabada bulunduklarının ortaya çıkması, bardağı taşıran son damla oldu. Onlarca yıldan beri faili meçhul cinayetler, kitle katliamları, provokasyonlar, suikastler, gözaltında kayıpların birikimi patladı adeta. Çünkü; Susurluk yakınlarında hir kamyona çarpan araba; gece karanlığında arkadan gelen arabaların farları tarafından şöyle bir yalanınca, yıllardır bilinmeyen bunca olay birden aydınlanır gibi oldu. Farların yalayıp geçtiği kazanın görüntüsü, sıradan bir görüntü değildi. Görünen, bugüne kadar huzurun, adaletin, yasa ve hukukun koruyucusu, bazen şiddetine maruz kalırsa da yine de geceleri o var diye güvenle uyuması gerektiği sanılan devletin görünmeyen yüzüydü. Görünen; ilkokuldan başlayarak, yaygın ve örgün eğitim kurumlarının bütün imkânlarıyla, hakkı, eğriyi doğruyu, haklıyı haksızı ayıran ve olmazsa, toplumda tam bir kaosun yaşanacağı iddia edilen devletin cilası dökülmüş yüzüydü. Ki bu yüzde; devletin, sadece burjuvazinin örgütlenmiş şiddet aracı olmasının tarihi değil, aynı zamanda onlarca yıldır faili meçhul cinayetlerin, kitle katliamlarının, provokasyonların, hükümet darbelerinin, suikastlerin, tüm dünyayı zehirlemeye yönelik uyuşturucu kaçakçılığının kimler tarafından, ne amaçla yönlendirildiği, yapıldığı da silinmez bir hiçimde kazanmıştı. Seçilmiş ya da seçilmemiş, ama toplumun önüne erdemin, ahlakın, dürüstlüğü simgesi olan birçok kişinin, bakanlık, başbakanlık, cumhurbaşkanlığı yapmış kişilerin, komutanların, pek çok namılı işadaminin adı kazanmıştı, bu yüze. Herkesin en küçük "kusurunun" sicilini tutan ve yeri geldiğinde bu sicili cümle aleme ilan etmekten kaçınmayan devlet, kendi sicilini bu görünmeyen arka yüzüne kazıyordu.

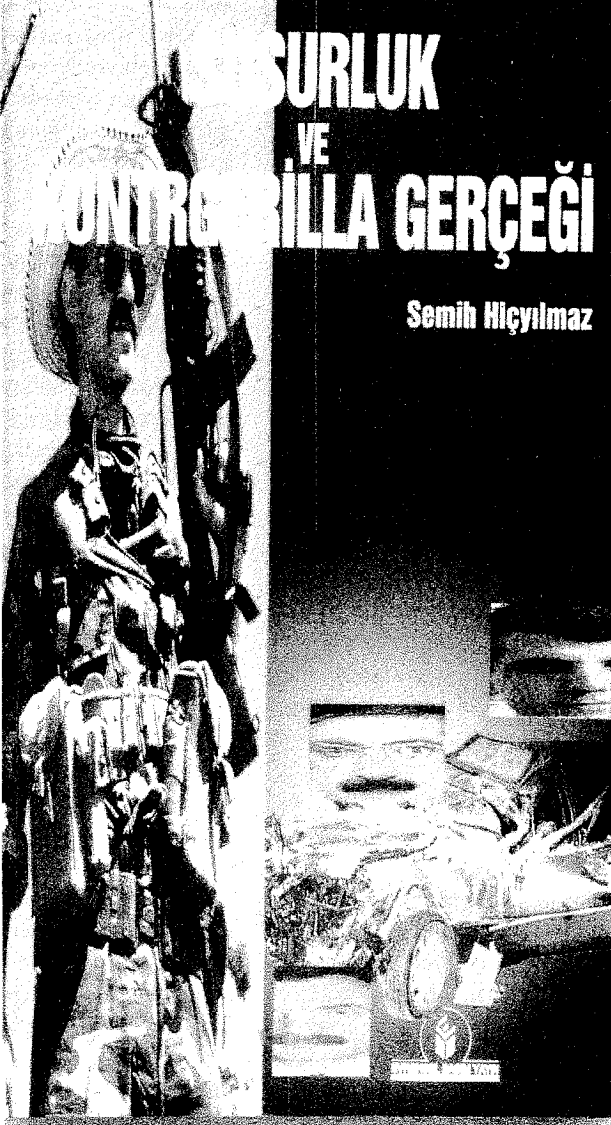
Ama gece karanlığında araba farlarının hızla geçerken aydınlatığı kaza görüntüsünde tarih kaydı ancak, bütün hu rezaletin bazı "kareleri" olarak görülebilmeydi. Ama bu kareler bile toplumsal bir infiale yol açacak kadar dehşet vericiydi. Devletin iç ve dış politikasına yön veren, son 50 yılda toplumu sarsan olayların arkasında kimi zaman ülkücü bir katil çetesi, kimi zaman en pis işlerin organizasyonu olarak mafya, kimi zaman bir provokatörler grubu, kimi zaman bir suikast timi, kimi zaman darbeci bir generaller topluluğu, kimi zaman bir infaz ekibi, kimi zaman insan avına çıkmış bir polis grubu, kimi zaman da bütün bunların hepsi olarak devlet vardı. Devlet, bu eylemlerini, NATO tarafından kurulan ve 50 yıl boyunca faaliyetlerini çeşitli kilit altında sürdüren kontrgerilla (*) aracılığı ile yürütmüştü.

Susurluk kazasının ortaya döktüğü gerçekler pek çok şeyi açıkça tarif etmiş olmasına karşın, olup bitene yaklaşımlar, devleti koruma kaygısının ölçüsüne göre değişiyor. Kimine göre; Susurluk kazasının ortaya koyduğu gerçekler; Tansu Çiller ve eşi Özer Çiller ile Mehmet Ağar ve Mehmet Eymür tarafından kurulmuş bir "özel örgütü" işaret etmektedir. Kimine göre, örgütün kuruluşu Özal döneminde olmuş, ama Özal bu örgütü kullanma fırsatı bulamamış, örgütü kullanmak Çillerlere nasip olmuştur. Kimine göre ise bu örgüt 1970'li yıllarda, 12 Mart darbesinden sonra kurulmuştur. Ancak kan izleri daha da gerilere, 60'lı, 50'li yıllara doğru gitmektedir. Taylan Özgür'ün öldürülmesiyle başlayan gelişmeler, İlhami Soysal'ın kaçırılması, Kıbrıs'taki Türk Mücahit Teşkilatı (Türk Mukavemet Teşkilatı, TMT olsa gerek. KSG'nin notu) adı altında gerçekleştirilen eylemler, 27 Mayıs ve 12 Mart darbesinin ortamının hazırlanmasına yönelik provokasyonları bu örgütün varlığını kabul etmeden

1

EVRENSEL BASIM YAYIN

Semih HİÇYILMAZ

Harp Dairesi, Özel Kuvvetler Komutanlığı adlarını alarak bugüne kadar gelmiştir. Ancak, kontrgerillanın Genelkurmay'a bağlandıktan sonra da CIA başta olmak üzere çeşitli ABD ve NATO kuruluşlarıyla ilişkileri sürmüştü; öyle anlaşıyor ki; bu özel ilişkiler bugün de sürmektedir.

Susurluk kazasının arkasından ortaya çıkan ilişkiler ağı kontrgerilla örgütlenmesinin devletin askeri ve "sivil" bürokrasisi, Emniyet örgütünün kilit noktaları ile düzen partilerinin ve patron örgütlerinin en üst kademelerinden başlayarak mafya, ülkücü katiller, itirafçılar, MHP ve BBP gibi partilerin pek çok yönetici ve militanlarını da içine alan bir örgütlenme olarak şekillendiğini göstermektedir. Bu kitap, bu büyük organizasyondan bir kesit sunmakta; ortaya çıkan kanıtları anlamlandırarak geçmişteki kimi önemli olaylarla bağlantılarını kurmaktadır. Eğer; ortaya çıkan izler istü örtülmeden izlenebilirse; kontrgerilla gerçeği, Susurluk'taki kazada ortaya çıkan tabloyu masum bir görüntü sayacağımız bir dehşet tablosu olarak karşımıza çıkacaktır.

(*) Bu kitabın hazırlanması sırasında, kontrgerillanın geçmişine ilişkin birçok belge ve bilgi için Sayın Talat Turhan'ın çalışmalarından yararlandık. Bu vesileyle, Talat Turhan'ın sorunun üzerine yıllar önce parmak bastığını bir kez daha somut olarak gördük.

açıklamak imkânsızdır. Zaten Pentagon başta olmak üzere ABD ve NATO kaynakları, bütün NATO ülkelerinde birer kontrgerilla örgütü kurduklarını, bu örgütü her bakımdan desteklediklerini a ç ı k l a m a k t a n kaçınıyor.

O olup bitenler, ortaya çıkan olgular, ABD kaynaklı açıklamalar ve bu örgüt için çalışmış "itirafçılar"ın söyledikleri, 1950'lerden itibaren bu örgütün, komünizme karşı kontrgerilla eylemi yapacak bir biçimde donatılmış NATO tarafından kurulan kontrgerilla örgütü olduğuna işaret etmektedir. Dahası, NATO tarafından kurulan ve uzun yıllar boyunca masrafları ABD tarafından karşılanan bu örgüt, s o n r a d a n Genelkurmay'a bağlanmış, Seferberlik Tetkik Kurulu, Özel

UZUN İNCE BİR YOLDA

3 Kasım gecesi 'NATO yolu' olarak da adlandırılan, uçakların inmesine elverişli olarak yapılmış 6 şeritli yolda kamyonun kasasından çıkan gürültülerle başladı tartışmalar. İkinci Dünya Savaşı sonrasında sosyalizme karşı yeni mücadele yöntemleri çerçevesinde inşa edilen, NATO uçaklarının inişine müsait yoldaki kazada parçalanmış mersedesin içinden, yine emperyalizmin ve NATO'nun yeni mücadele yöntemleri çerçevesinde, askeri ve siyasal amaçlarının korunması için oluşturulmuş örgütün bir birimini andıran yolcular çıktı.

Kürt köylülerine zulmetmekle ünlü bir korucubaşı, yine Kürt köylülerine karşı yaptıklarıyla dillere destan olmuş Özel Tim'in kurucusu bir polis şefi ve 18 senedir aranan, birçok katliamda parmağı olan bir katil.

Yalnızca zulmetmek değildi ortak noktaları bu üç kişinin. Bir tanesi devletin milletvekiliydi. Şatosundan geriye kalan zamanlarda Ankara'da milletvekili lojmanlarında kalıyordu. Bir tanesi devletin polisiydi. Polis lojmanlarıydı ikametgahı. Diğeriyse aranan bir katildi, ama yeşil pasaport taşıyordu, yüksek dereceden devlet memurlarına verilen. İkametgah adresi olarak da, İstanbul'daki Mecidiye Polis Karakolu'nun lojmanlarını göstermişti, silahına ruhsat alırken.

Silah deyince, bol miktarda silah da çıkmıştı siyah mersedesten. Milletvekilinin ruhsatlı silahı, polis müdürünün ruhsatlı silahı, aranan katilin ruhsatlı silahı. Bunlar ruhsatı alınmış, devletçe yasal hale gelmiş silahlardı. Bunların yanı sıra bol miktarda ruhsatsız silah ve susturucu da bulunuyordu arabanın içinde. Kısa namlulusu, uzun namlulusu, otomatığı, ne ararsan vardı. Şimdiye kadar silahların balistik muayenesinin sonuçları açıklanmadı, bu yüzden ne derece kirli olduklarını, hangi olaylarda kullanıldıklarını bilemiyoruz. Birkaç ay önce Diyarbakır'da bir haftada katledilen 14 köylünün kafalarına saplanan mermiler, bu silahlardan mı çıkmıştı, şimdilik

bilinmiyor elbette. Ya da Ankara'nın, İstanbul'un orta yerinden kaçırılıp katledilenler bu silahlarla mı vurulmuştu, bunu da bilmeye imkan yok. Güpegündüz gözaltına alınıp da kendisinden bir daha haberi alınamayanlar,

"Sanki bütün işlerde, ben tek başıma mı idim? Daha üstüme varırlarsa, her şeyi olduğu gibi ortaya dökerim"

Yahya Kahya (1921'de 14 arkadaşıyla birlikte öldürülen Mustafa Suphi'nin katilinin sorgusunda söylediklerinden. Yahya Kâhya, 3 Temmuz 1922'de kimliği bilinmeyen kişilerce öldürüldü.)

"Cinayetleri ben kendi başıma mı işledim? Emir verdiler yaptım. Üstüme gelerseniz tek tek hepsini açıklarım."

Ayhan Çarkın (Mustafa Suphi ve arkadaşlarının öldürülüşünden 75 yıl sonra 1996'da, Ömer Lütfü Topal ve 91 kişiyi öldürmekle suçlanan Özel Tim görevlisinin sorguda söylediklerinden.)

bu susturucuların kafalarına dayanarak infaz edilmesiyle mi yok edilmişlerdi, ne yazık ki bunu da bilemiyoruz.

Üçünün de silahlı olması, üçünün de devlet memuru belgesi taşıması mıydı, arabadakilerin ortak noktası? Değildi elbette. Daha pek çok ortak yan bulunabilirdi, mersedesin koltuklarında oturanlar için. Abdullah Çatlı'nın uyuşturucuyla yakın ilgisi biliniyordu. Fransa'da eroin kaçırırken yakalanmış, hem Fransa'da hem de İsviçre'de uyuşturucu kaçakçılığından dolayı hapis yatmıştı. Bucakların tarlalarında dişi hint keneviri ekildiği bilinen bir gerçektir. Daha geçen sene 2 milyon kök hint keneviri yakalanarak imha edilmişti. Özel Tim mensuplarının uyuşturucuya olan ilgisi ise herkesçe malum. Korucuların ve Özel Tim mensuplarının uyuşturucu trafiğinde aktif bir rol aldıkları, orduya ait araçları uyuşturucu taşıma işinde kullandıkları, İran ve Afganistan'dan gelen uyuşturucuları başta Yüksekova olmak üzere sınır kapılarından sokup Mersin'e, İstanbul'a, Ankara'ya götürdükleri defalarca yazıldı, çizildi. Öyle orduya ait araçlar dediysek başpavuşun renosu değil kastettiğimiz. Cemselerden helikopterlere

(devamı 8. sayfada)

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

Kimine göre ise bu örgüt 1970'li yıllarda, 12 Mart darbesinden sonra kurulmuştur. Ancak kan izleri daha da gerilere, 60'lı, 50'li yıllara doğru gitmektedir. Taylan Özgür'ün öldürülmesiyle başlayan gelişmeler, İlhami Soysal'ın kaçırılması, Kıbrıs'taki Türk Mücahit Teşkilatı (Türk Mukavemet Teşkilatı, TMT olsa gerek. KSG'nin notu) adı altında gerçekleştirilen eylemler, 27 Mayıs ve 12 Mart darbesinin ortamının hazırlanmasına yönelik provokasyonları bu örgütün varlığını kabul etmeden açıklamak imkânsızdır. Zaten Pentagon başta olmak üzere ABD ve NATO kaynakları, bütün NATO ülkelerinde birer kontrgerilla örgütü kurduklarını, bu örgütü her bakımdan desteklediklerini açıklamaktan kaçınmıyor.

kadar her türlü askeri araç nakliye işinde kullanılıyor.

"Devletin helikopterleri korucu başlarının emrine tahsis edilmiş, bunlar istedikleri gibi devletin imkânlarını kullanmışlardır. Korucular, kimliklerine dayanarak yaptıkları silah kaçakçılığından dolayı haklarında çıkarılan gıyabi tevkif müzekkerelerine rağmen ve her ay Jandarma Bölük Komutanlığı'ndan maaş almalarına rağmen bir türlü yakalanamamışlardır." "Bölgede halen de silah ve uyuşturucu kaçakçılığının büyük bir kısmının denetimi korucuların elinde bulunmaktadır." "JITEM'in itirafçıları kullandığı ve bunlardan dolayı da yasadışı birtakım işlere karıştığı yönünde iddialar bulunmaktadır. Bunların silah ve uyuşturucu kaçakçılığına karıştıkları iddia edilmektedir." Bunlar, devletin yasama organı meclis'in bir komisyonunun raporunda yazılanlar. Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu Raporu'nda gerek kolluk kuvvetlerinin gerekse korucuların uyuşturucu ve silah kaçakçılığı yaptığı açıkça itiraf ediliyor. Mercedes kamyonunun altına gireli yarım saati geçmemişti ki televizyonlar, kaza haberini duyurmaya başladılar. Bir milletvekili bir de emniyet müdürünün içinde bulunduğu aracın kaza geçirmesi önemliydi elbette, haber olarak zaman geçirmeden verilmesi de gayet doğaldı. Doğal olmasına doğaldı da, arabada bulunan diğer iki kişinin kimlikleri konusunda yapılan açıklamalar oldukça ilginçti. Mehmet Özbay kimliği taşıyan yolcunun 18 yıldır cinayetten aranan Abdullah Çatlı olduğu duyuruldu haber bültenlerinde. Dördüncü yolcu için ilk açıklanan kimlik de Yonca Yücel oldu.

Özbay kimlikli, yeşil pasaportlu, emniyetten silah ruhsatlı yolcunun Çatlı olduğunun açıklanması birilerinin bir şeyler fısıldamasına bağlıyordu. Başka türlü yarım saat içerisinde bu kimliğin deşifre edilmesinin olanağı yoktu. Buraya kadar bu da normaldi normal olmasına da, Yonca Yücel diye açıklanan kimlik ilginç özellikleri olan bir kadına aitti. "Mehmet Ağar'ın bazı yurtdışı bağlantılarını, özellikle Arap ülkelerinde dansözlük yapan dostu Yonca Yücel yürütmektedir. Mehmet Ağar Ankara'ya geldiği zaman konsomatris Nur'un evinde buluşmakta ve kalmaktadır." Bunlar da, meşhur MİT Raporu içinde yızılanlardan. Aynı raporda şunlar da yazıyor: "Mehmet Ağar İstanbul'da bulunan Pınar isimli bir kadını Emniyet Genel Müdürlüğü'nde üst rütbede bir kişiye sürmüş ve bu şahsın Pınar ile olan ilişkileri ve fotoğrafları İstanbul Emniyeti'ne şantaj olarak kullanılmıştır." Uluslararası dansöz Yonca Yücel'in Londra'da bulunan daireisini Asil Nadir'in aldığı ve Yücel'le Nadir'in oldukça samimi olduğu da, hasında yazılanlardan.

Gonca Us'un adı niçin ve kimler tarafından Yonca Yücel olarak basına sızdırılmıştı, şimdilik bilinmiyor.

Abdullah Çatlı'nın kimliğinin açıklanmasıyla birlikte yoğun bir tartışmadır aldı yürüdü. Önce "Ne arıyordu bunlar bir arada, aranan bir kişiyle devletin polisi, milletvekili aynı arabada bulunur mu hiç?" türünden tartışmalar yapıldı. Arabadan çıkan silahlar, susturucular, çanta dolusu paralar, jelatin içindeki tozlar tartışılıp durdu. Her ortaya atılan iddiaya karşılık bir savunma, açıklama da piyasaya sürülüyordu. Kazadan sağ olarak kurtulan Sedat Bucak, hem arabada ruhsatsız silah milah yok diyordu, hem de komployla karşı karşıyayız, birileri kazadan hemen sonra susturucuları arabaya yerleştirmiş diyordu. Gonca Us için önceleri herkes "Dünya ahret bacımız olur, İstanbul'a

gidiyordu, arabaya alıverdirdi" diyordu, sonra ise kazayla ilgili açıklanan raporda Abdullah Çatlı'nın imam nikâhlı eşi olduğu belirtiliyordu. Jelatin içindeki tozlar içinse önce "Hüseyin Kocadağ'ın cüzdanının içinden çıktı ama bunlar; esrar, kokain falan değil Hacı Baba Türbesi'nden alınan kutsal topraktır" deniliyordu. Sonradan açıklanan raporda bunların kokain olduğu, Çatlı'nın hem üzerinden çıktığı hem de kullanmış olduğunun otopsi raporunda kesinleştiği yazılıyordu.

Türkeş'ten Ağca'nın avukatına kadar birileri, bu kaza karanlık, kaza değil suikast olabilir, arabanın frenleri boşaltılmış diyordu. Sedat Bucak ise kesinlikle suikast değil biz kaza geçirdik diye takdiri ilahide ısrar ediyordu. Gerçi Bucak, kaza olduğundan çok emindi, ama arabaya susturucuları hemen kaza anında birileri koydu derken de kendisiyle çelişiyordu. Kazanın ilk günlerinde senaryoların yazılıp ezberlenmesi için geçen zaman zarfında ortaya atılan Bucak'ta geçici hafıza kaybı iddialarına belki kendisi de inanmıştı, bu yüzden mi böyle çelişen şeyler söylüyordu bilinmez.

Memleketin dört bir yanında aylardır 'çete' üstüne 'çete' çıkıyordu. Üniformalı, askerlisi, polislisi, itirafçısı her çeşidi vardı. Son yapılan istatistiklere göre geçtiğimiz yıl içinde çıkan 'çete' sayısı 18 idi. Bir yerdeki tam örtbas ediliyordu ki bir başka yerden yenisi boyveriyordu. İşte

Bu kitapta Susurluk'ta ortaya çıkan gerçeklerin tüm arka planı anlatılıyor. Bu türden "illegal" devlet örgütlenmelerinin, emekçi sınıflarla burjuvazi arasındaki çelişkinin bir ürünü olarak ve emekçilerin hareketini bastırmak üzere kurulduğunu ortaya koyan kitap, dünyadaki benzer örgütlenmeleri örnekliyor. Kontrgerillanın, kuruluşundan itibaren, emekçilere karşı giriştiği eylemler de ayrıntılarıyla anlatılıyor.

böyle bir zamanda en üst düzeyden bağlantılı polis şefli, milletvekilli, aranan katilli bir kaza, tartışmaları alevlendirdi. Mercedesin kamyonunun altına girmesiyle oluşan toz duman içerisinde herkes kendi lehine bir gelişme yaratabilmek amacıyla bilgileri, belgeleri ufak ufak koz olarak masaya sürüyor, bu kaza ya da suikastten kârlı çıkmaya çalışıyordu.

Devletin iki temsilcisiyle 18 yıldır aranan bir katilin bir arada bulunmasını önce açıklamaya çalıştılar. "İstanbul'a teslim etmeye götürüyorlardı" dediler, baktılar yok buna kendileri de inanmıyor, başka açıklamalar bulmaya çalıştılar. "Üzerine gideceğiz, soruşturacağız, münferittir" gibi klasik gerekçeler de kimseyi inandırmıyordu bu kez. Herkes üçünün arasındaki bağı ve bir arabaya nasıl girdiklerini soruyordu. Bucak'ın susturucu ve silahlar konusunda yaptığı açıklamaya atfen çizilen bir karikatür açıklamaları anlatıyordu. Karikatürde Bucak

"Olayla bir ilgim yok, birileri beni kazadan sonra mersedesin içerisine koymuş" diyordu. Durumu kurtarmaya çalışan açıklamalar tam da bu minval üzerindeydi.

Çatlı üzerine sorular da yoğunlaşıyordu. Birinci dereceden devlet memurlarına verilen yeşil pasaport kim tarafından verilmişti? Emniyette uzman gösterilerek alınan silah ruhsatını imzalayan kimdi? Meclis otoparkına giriş kartı arabada ne arıyordu? Mehmet Özbay kimliği nasıl verilmişti? Çatlı'nın bu isimle sahte kimlik taşıdığı MİT raporunda yazmasına rağmen niye kimse tınmamıştı? Sorular uzayıp gidiyordu. Verilen uyduruk cevaplarla durum savuşturulamıyordu. İşte tam da o sırada birileri çıkıp, "Yeter artık, açıklıyorum. Çatlı ASALA'yı temizledi, o son Türk devletinin kurtarıcılardan, o bir kahraman" deyince memleket ikiye bölünüyordu. Çatlı'ya kahraman diyenlerle katil diyenler. Hatta iş o boyutlara kadar geldi ki televizyon kanallarından biri, Çatlı kahraman diyorsanız 0900 900 bilmem kaç, yok değil diyorsanız 0900 900 bilmem kaç arayın diyerek toplumun nabzını elinde tutacak istatistikler düzenledi. Meydana çıkmış pehlivan misali taraflar birbirine peşrev çekiyor, karşısındakinin açığını yakalayıp kendi hanesine bir puan daha yazdırmaya çalışıyordu. İlk başlarda Mesut Yılmaz atağa kalkıp, "Elimde belge var, açıklarım, Çatlı'nın iktidarla karanlık ilişkilerini ispatlayabilirim" diyerek prim toplamaya çalıştı. Ama Çatlı'nın mazisine ilişkin o kadar çok belge vardı ki, her taraf kendi işine yarayacak bir sürü şey bulup ortaya sürüyor, karşı tarafın atağını enterne ediyordu. Yılmaz'ın atağına karşılık, ANAP kongresinin anahtar teslimini Çatlı'nın yaptığı hatırlatılıveriyordu.

Kirli ilişkiler, çete tartışmaları büyüyor, gladio, kontrgerilla deyimlerinin telaffuz edilmesine başlanıyordu. gerçi kullanılan deyimlerle anlatılanlar arasında çelişkiler, çarpıtmalar vardı, ama zaten yapmak istedikleri de buydu. Taraflar karşı taraftakine ne kadar çok vurmak isterse istesin, açıklananlar ortaya dökülenler devleti ve sistemi tartışır hale gelince önlemler alınıyor, bütün bu vartaya rağmen devletin ve sistemin değil yara alması, daha da güçlenerek çıkması amaçlanıyordu. Ortalığa saçılan pislikleri kimse inkâr edemiyordu, ama "Devleti bu pisliklerden femizleyelim, temiz toplum yaratalım" sloganlarıyla iş yine sonuçta münferit vaka anlayışına indirgenerek atlatılmaya çalışılıyordu. En çok üstüne gider gözükkenler bile aslında mevcut sistemi sağlamlaştırmak için elinden geleni yapıyordu. Kontrgerilla, gladio

örgütlenmelerinin ne olup olmadığı konusunda yalan yanlış açıklamalar yapılarak, olup bitenleri izleyen emekçilerin bilinçlerinin çarpıtılması sağlanıyordu. Parlamento içindeki partilerin dövüşü sürerken farklı bir kulvardan yaklaşıyor muşcasına olaya yaklaşanların çoğu da aslında benzer işlevi görüyorlardı. Kimse kontrgerillanın, gerçek işlevini, sermayenin emekçilere karşı iktidarını korumadaki bir örgütlenmesi olduğunu, düzenin üzerine yürümeden kontrgerillanın üzerine yürünemeyeceğini

söylemiyor, aldatıcı söylevlerle bilinç çarpıklığına ortak oluyordu. Münferit vaka, kötü niyetli kişiler edebiyatı, en fazla, devletin içerisine çöreklenmiş bir çete boyutlarıyla izah ediliyor, bunun tasfiyesiyle de temizliğin sağlanabileceği iddia ediliyordu.

Peki öyleyse neydi bu kontrgerilla? Nasıl bir örgütlenmeye sahipti? Kimlerden oluşuyordu?

Bütün bunların cevaplarını mersedesin içinde bulunanların kimliklerinden başlayarak araştırmaya çalışalım.

ABDULLAH ÇATLI KİMDİ?
40. sayımızda...

-SÜRECEK-

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Bölünmesini İsteyen TAKSİMCİLERİ HANGİ ÜLKELER DESTEKLİYOR?

Şubat 1999 ortalarında basında yer alan bazı haberlerde, adamızın 25 yıldır ikiye bölünmüş durumda kalmasına destek verenlerin hangi ülkeler olduğu bir kez daha gözler önüne serildi.

Rumca Simerini gazetesi, 16 Şubat 1999 tarihli sayısında "ABD ve İngiltere egemenliği ve kendi kendini savunma hakkını çaldı" başlığı altında verdiği bir haberinde, 1218 sayılı BM Güvenlik Konseyi kararının nasıl çıktığını anlatarak, "karar taslakları ile perde gerisi pazarlıklar aracılığıyla, **Amerikalılar ve İngilizler**'in işgal kuvvetlerini, savunmadaki Rum Milli Muhafız Ordusu ve Kıbrıs'ta 1960 Andlaşmaları'na göre bulunan Yunan Alayı (ELDİK) ile eşit tutmak suretiyle Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemenliğini ve kendi kendini savunma haklarını nasıl çaldıklarını açıklamaktadır.

Simerini daha önceki bir haberinde de, **ABD'nin** Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemenlik ve toprak bütünlüğüne değinecek ifadeleri kabul etmediğini bildirerek, şunları yazmıştı:

"Amerikalılar, kararlarda, kararların uygulanması yönünde yasal taahhütler ve Kıbrıs'taki yabancı askerlerin çekilmesi yönünde ifadeler (bu noktaya adadaki üsleri nedeniyle **İngiltere** de karşı çıkıyor) yer almasının ve Kıbrıs'taki durumdan dolayı Kıbrıs Türk tarafı ve/veya Türkiye'ye sorumluluk yüklenmesini de kabul etmiyor. Rusya ise, faaliyetlerini yabancı askerlerin çekilmesi ve askersizleştirme konusuna odaklayarak, karar metinlerindeki ifadeleri güçlendirmeye çalışıyor. Yabancı askerlerin azaltılması konusunda ise adadaki kendi askeri varlıklarının da etkileneceğini düşünen **İngilizler** karşı çıkıyor." (aktaran Avrupa, 24.12.98)

BM KARARI'NDAN ÇIKARILAN CÜMLELER

Simeri'nin konuyla ilgili son haberi şöyle:

"**Washington ve Londra**, 21 Aralık 1998 tarihli ve 1218 sayılı karar taslağında yapılmak istenen Çin ilavesini kabul etmediler. Taslağın girişinde, geçmiş kararların yeniden teyit edildiği yere, "kararların tümü" ifadesi ilave edildi. Ancak sonunda hem bu "Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemenliği, bağımsızlığı ve toprak bütünlüğüne saygı gösterilmesi gerekliliği" ifadesi reddedildi ve 1217 sayılı kararda bu ifadenin bulunduğu maddeler öne sürüldü.

Diplomatik çevrelere göre, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemenliği" **Amerikalılar ile İngilizleri** rahatsız etmiyorsa, niye dahil etmesinler? Niye doğrudan egemenliğe doğrudan değinilmeyen 1218 sayılı karara destek beyan ettiler ve 1217 sayılı karar için aynısını yapmayı reddettiler ve bir kenara attılar?

Anglo-Amerikanlar sadece egemenliğe kesin ifadelerle değinilmesini reddetmekle kalmadılar. 1217 sayılı kararın 9 ve 12. paragraflarıyla Denktaş'a verdikleri af belgesiyle

işgal ordusunu da masum çıkardılar.

1217 sayılı kararın 4. ve 1218 sayılı kararın 5. paragraflarında yer alan ortak ifadeyle Atilla'yı, yasal devletin savunma kuvvetleriyle, yani RMMO ve ELDİK'le eş tuttular. 1217 sayılı kararın "Adanın her iki tarafı ve bölgesinde gerginlik yaratan ve müzakere ile nihai çözüm çabalarını karmaşıktırarak, Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki yabancı askerlerden" söz eden 4. paragrafındaki ifade çarpıcıdır.

Benzer şekilde 1218 sayılı kararın 5. (a) paragrafında da Türkiye saldırgan, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ise savunmadaki taraf olduğu göz adri edilerek, saldırmazlık anlaşması ve Kıbrıs sorununun çözümünde şiddet kullanımından kaçınılmasından söz ediliyor.

Saldırgan ile savunmada bulunan arasındaki bağlantı, dolaylı, ancak net şekilde tamamen ortadan kaldırıldığı için özünde BM Anayasası'nın 51. maddesinde öngörülen kendi kendini savunma hakkı tanınmamış oluyor. Herhalde S-300'ler bu nedenle savunma değil, gerginlik yaratacak "kurnaz silah sistemi" (1217, paragraf 4) kabul edildi."

Gazete 1218 sayılı kararlar ve siyasi konular sorumlusu **BM Genel Sekreter Yardımcısı Prendercast**'ın, Rauf Denktaş'ın Genel Sekretere yönelik mektubunu Fransızlar, Ruslar ve Çinlilerden saklamakla izlediği "skandal diplomatik yöntemle" ilgili perde gerisi olduğunu iddia ettiği başka iddiaları da yayınlıyor." (aktaran Halkın Sesi, 17.2.99)

AVRUPA KONSEYİ'NDE İŞGAL GÜCÜNE VERİLEN DESTEK

16 Şubat 1999 tarihli Rumca Politis gazetesinde çıkan bir haberde ise, Rum hükümet sözcüsü Hristos Stilyanidis'in, Denktaş'ın BM Genel Sekreteri ile Avrupa Konseyi'ne gönderdiği iddia edilen mal-mülk mübadelesi ile ilgili mektup-belgeleri anlamsız ve kabul edilemez diye nitelendirdiğini yazdı.

Gazeteye göre, Stilyanidis, Denktaş'ın gündeme getirdikleri ve getirmek istedikleri için "Doruk Andlaşmaları ve Güvenlik Konseyi kararları temelinde masaya gelsin, tartışalım" diyerek, Denktaş'ın Titina Loizidu davasının sonuçlarından kaçınmaya yönelik bir çabayla Avrupa Konseyi'ne, özünde Türkiye'nin Loizidu'ya ödeyeceği tazminatlar konusunun mal-mülk mübadelesi çerçevesine dahil ettiği yazılı bir öneri sunduğu ve öneriyi sunuş şekliyle KKTC'ye tanınma sağlamaya çalıştığı iddiasını yineliyor ve önerinin Avrupa Konseyi'nce kabul edilmeyip, metnin geri gönderildiğini savunuyor." (aktaran Kıbrıs, 18.2.99)

Politis'e göre, Denktaş, Annan'a gönderdiği mektubunda konfederasyona yönelik Türk önerisini, çözüm zemini olarak kullanıyor, ancak konfederasyon terimini kullanmıyor. Buna paralel olarak Kuzey'deki Rum

Derleyen: M. Sonuç

mallarının işgal makamlarına aktarılmasını ve göçmenlerin tazminatını Rum Yönetimi'nin üstlenmesini istiyor. Denktaş'ın önerisine göre, karşılıklılık ilkesi uyarınca, Güney Kıbrıs'taki Türk malları için de aynı şey öneriliyor. Mal-mülk konularını ortak bir komite yürütecek ve "küresel göğüsleme" ilkesiyle ele alınacak, yani hak sahipleri değil, iki tarafın makamları bunda görev alacak. (aktaran Birlik, 17.2.99)

11 Şubat 1999 tarihli Rumca Mahi gazetesi de, Strazburg'tan edindiği bilgilere dayandığı bir haberinde, Avrupa Konseyi Daimi Temsilciler toplantısında, Türk tarafının sunduğu tazminat taleplerinin, Kıbrıslı Türk ve Rumlar tarafından birlikte oylanması (ortak komite kurulması) önerisinin Fransa ve İtalya tarafından hazırlandığını öne sürdü.

Gazete yine aynı kaynaklara dayanarak, Avrupa Konseyi'nin Macaristan Dönem Başkanlığı'nın 30 Mart'taki Daimi Temsilciler toplantısında, Türkiye'nin Titina Loizu konusundaki tavrına ilişkin şikayeti kamuoyuna açıklayacağını da yazıyor.

Mahi, Atina Haber Ajansı (APE) kaynak göstererek, **Almanya ve İngiltere** temsilcilerinin, Türk görüşlerinin dinlenmesinden yana tavır takınırken, Türk görüşlerinin incelenmesi konusunda daha dikkatli bir dil kullandıklarını yazıyor.

Gazeteye göre, sözkonusu öneriye İskandinav ülkeleri ve özellikle Norveç, yoğun tepki gösterdi. Norveç, insan hakları mahkemesi ilkelerinden sapma olmaması talebinde bulundu. (aktaran Halkın Sesi, 12.2.99)

Bilindiği gibi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Türkiye'yi, Türk Ordusunun işgali altında bulunan GİRNE'deki toprağına gitmesine izin verilmeyen Kıbrıslı Rum göçmen Titina Loizidu'ya, 400 bin KL tazminat ödemeye mahkum etti. Birkaç kez uzatılan bu süre, 31 Mart 1999'da sona eriyor.

Fileleftheros gazetesine göre, Türk hükümeti, son zamanlarda Loizidu konusunda desteklerini almak amacıyla çeşitli yabancı ülkelerle temasa geçti ve kararı mahkemece belirlenen tarihte yerine getirmemeye ve konuyu bütünlüklü bir çözüm çerçevesinde ortaya konulacak görüşme paketine havale etmeye çalışıyor. Türkiye'nin bu talebinin yanıt bulması beklenmiyor. Çünkü mahkeme kararı, şöyle veya böyle donmuş durumda olan Kıbrıs sorunu görüşmeleriyle direkt ilişkili değildir. Loizidu kararı, özellikle uygulandığı zaman, Kıbrıs sorunu ile mal-mülk ve dolaşım konuları görüşmelerini önemli ölçüde etkileyecek. (aktaran Halkın Sesi, 15.2.99)

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

YILLIK ABONE TUTARI : KIBRIS: 2,500,000 TL - TÜRKİYE: 3,000,000 TL - AVRUPA: 10 PAUND

ADINIZ, SOYADINIZ:.....

ADRESİNİZ:.....

Banka hesabı: Kıbrıs Türk Öğretmenler Kooperatif Tasaruf Bankası
Hesap No: C 03443 - Güzelyurt

Adres:
KIVILCIM YAYINCILIK
Bekiroğlu İşhanı, No: 1, MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK
LEFKOŞA (Mersin 10 - Türkiye)

İŞÇİLER KÖYLÜLER

VE ÖĞRENCİLER

BİRLEŞİNİZ!

STUDENTS, WORKERS AND PEASANTS UNITE !

KIBRISLI TÜRKLERİN SAYISI GİDEREK AZALIRKEN, TC'DEN GELENLERİN SAYISI ARTIYOR

Son aylar içinde basına yansıyan olaylardan derlediğimiz aşağıdaki haberler, gazetemizin Ocak 1999 tarihli 36. sayısında yer alan "Seçim sonuçları ve değiştirilen seçmen yapısı" başlıklı yazımız ile birlikte değerlendirilmelidir. (M.Sonuç)

"Rumca Fileleftheros gazetesi, "İfşa Edici: Türkler Şu Anda Nüfusun %25'ine Dayandı. Kolonizasyonu hızlandırıyor ve Boyutları Değiştiriyorlar" başlıklı manşet haberinde, KKTC'de yaşayan ve "sömürgeciler" diye nitelediği Türkiye kökenlilerin sayısının "henüz tümüne vatandaşlık verilmemiş olmasına rağmen, 120 bine dayandığını, Ankara'nın Kıbrıs Türk toplumunda hem sayı, hem nitelik yönünden kökten demografik değişiklik tertiplerini hızlandırdığı yönünde net işaretler bulunduğunu" iddia ediyor.

Gazete, Rum İstatistik Dairesi'nin çeşitli kanallardan topladığı ve değerlendirmekte olduğu verilere dayanarak, "1998 sonu itibarıyla Kıbrıs Türklerinin sayısının 86,800'ü geçmediğini, yani oranlarının %18'den %11'e düştüğünü" de savunuyor.

Kendi deyimiyle "sömürgecilerin sayısının ise 120 bin'i çoktan geçtiğini ve 125-128 bin civarında seyrettiğini" de öne süren gazete, şunları yazıyor:

"İstatistik Dairesi 1997 yıllık raporunda Kıbrıs Türklerindeki göç dalgasının sürdüğü ve 54 bin kişinin göç ettiği belirtiliyor. Raporda aynı yıl Aralık ayına kadar Kıbrıs Türklerinin sayısının ancak 88,200 olduğu belirtiliyor. Yani 1997'de artacakları yerde yaklaşık 1400 kişi azaldılar." (Halkın Sesi, 1.3.99)

"Çarşıda, lahmacun ve kebab kokularının genizleri yaktığı bölgelerde çirkinlik abidesi olarak karşımıza çıkan pansiyonların sağlık ve çevre sorunu yarattıkları yönünde yoğun şikayetler aldık. Esnaf, müşterilerinin çoğunluğu kaçak işçi olan bu pansiyonların yeterince denetlenmediğini söylüyor...Bir başka esnaf da 'Çarşının dört bir tarafı pansiyon doldu. Kaçak işçiler mi istersiniz, kadın ticareti mi? Bu yerler hiç denetlenmiyor mu? Pislik içindeler. Sağlığımız tehdit altında' diye dert yandı." (Kıbrıs, 25.9.98)

"KKTC'ye geldikten sonra, üç ay içinde beş işyeri soyan Hataylı Sabah Demir, yakayı ele verince 12 ay hapis cezasına mahkum edildi. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Şafak Öneri kararını açıklarken şöyle konuştu:

"Sanık ve sanık gibilerden toplumu korumak gerekir. Bu tip suçlar, toplum huzuru ve toplum düzenini ilgilendirdiği için verilecek ceza etkili, caydırıcı, ibret verici ve kesinlikle hapislik olmalıdır. Huzurumuzdaki davaların yarısından fazlası, gece vakti kırıp girme ve hırsızlık davasıdır. Bunlar mutlaka önlenmelidir. Aynı şeyleri söylemekten bıktık, usandık. Ama ne sanıklar, ne de bu tip insanlar için önlem alması gereken yöneticiler usanmadı. Dilimizde tüy bitti. Bize kulak veren yok."

"Girne'nin 'Teksas' diye bilinen bölgesindeki denetimsizlikler sürüp giderken, bölgedeki denetimsizlikler yanında, bölgeye verilmeyen hizmetler vatandaşların tepkilerini çekiyor.

Bölgenin Türkiye'den gelenler tarafından adeta 'kurtarılmış bölge' haline geldiğini anlatan vatandaşlar, 'burada ne arasanız var. Devlet buraya tamamıyla el atamıyor' dediler. Bölgenin bakımsızlık ve pislik içinde olduğunu da anlatan vatandaşlar, şunları da söylediler: "Özellikle akşam ortalık karardıktan sonra buraları güvenlik yönünden daha da kararıyor. Bölgeden geçebilmek için çok cesaretli oluyor. Türkiye'den gelenlerin yerlerine göre ayrıldıkları yerlerde, sık sık kavgalar-tartışmalar çıkıyor. Bölgede bulunan bazı işyerlerinde yatıp sabahlayanlar var. Burada bulunan ve yiyecek-içecek dayalı şeyleri satan birçok yer, insan sağlığına aykırı şekilde çalıştırılıyor. Polis burayı arada sırada denetliyor, ama buranın geleni gidene değişken olduğundan bu denetimler pek etkili olamıyor." (Avrupa, 8.11.98)

"İki yıl içinde sayısız suç işleyen sanık Yıldırım Namılı ile ilgili Ağır Ceza Mahkemesi kararını Yargıç Çetin Veziroğlu

verdi ve "Bu kendigelen suçlulardan bıktık, usandık. Meslek hayatımızda hiç görmediğimiz, duymadığımız olaylarla karşılaşyoruz. Aynı şeyleri söylemekten dilimizde tüy bitti. Sesimizi duyan, bize alıran yok" diyerek, sanığı bir yıl hapse gönderdi." (Kıbrıs, 15.11.98)

"KKTC'de son yıllarda artış gösteren ve halk arasında huzursuzluk yaratan soygun, hırsızlık ve dolandırıcılık olayları yargıçlarımızı bile çileden çıkardı. Ağır Ceza Mahkemesi Kıdemli Yargıçı Narin Ferdi Şefik, Hatay'dan "turist" olarak KKTC'ye gelen ve çöplükte bulunduğu boş çek yaprağını doldurup piyasaya süren Nasır Boran'ı mahkum ederken, ülkeye giriş-çıkışlardaki başıbozukluğa dikkat çekti. Kıdemli yargıç şöyle dedi: "Kararlarımızı da biz söyler, biz dinleriz. Söylenenler sadece dosyalarda kalır. Başka ülkelerde olsa, mahkemelerin bu feryadı karşısında yer yerinden oynardı. Bizde tüyünü kıpırdatan yok... Bu tip turistler için, ülkeye girişler denetim altına alınmadığı, başıboş bırakılmaya devam edildiği takdirde, sanık ve sanık gibilerle daha çok karşılaşacağız. Toplumda huzur, güven diye bir şey kalmadı." (Kıbrıs, 29.11.98)

"Devletin 03 kalemine istihdam edilen işçilerin yarısından fazlası TC kökenli. Hastahanelerde her daima gurur duyduğumuz hemşirelerin neredeyse tamamı TC kökenli. Son yıllarda polis olarak yazılanların yaklaşık yüzde doksanı TC kökenli. Ucuz işgücü pazarlarındaki işçilerin tamamı TC kökenli. Orman bakım ihalelerini kazananların işçi olarak istihdam ettiklerinin tamamı TC kökenli. Türkiye'den gelenlerin çalıştırdıkları otel ve gazinoların idareci kadrolarının ve hatta diğer kadrolarının tamamı da TC kökenli. Zaten bu nedenle değil midir ki Kıbrıslı gençlerimiz istihdam olanağı bulamadıklarından ülkeden göç etti." (Alper Alp, Avrupa, 18.12.98)

"KKTC'de denetimsizlikten kangrene dönüşen yaralar yüzünden, devlete karşı olan yükümlülüklerini yerine getiren işadamları batma noktasına getirildi...Yıllarını Asmaaltı'nda harcayan Ömer Cabacaba şöyle konuştu: "Bugün bir kere işportacılık, koskoca devlet dairelerine kadar girmiştir...Adamlar malı kamyonlarla getiriyor. Van ve steysin tabir ettiğimiz araçları ile her köye gitmektedirler. Yeni hükümet bizlerin ekmek parası kazanmasını isterse eğer, bu denetimsiz işportacılığa son vermelidir. **Bizler bu işportacılarla baş edemeyiz...Denetimsiz, vergisiz ve kaçak bir satış şekli olan işporta, KKTC'deki esnafı, ekmek kapısına kilit vurma noktasına getirdi...Onların KDV, gümrük, gelir vergisi, dükkan kirası, çırak, elektrik, su, İhtiyat Sandığı ve Sosyal Sigorta gibi yasal ödemeleri gibi bir zorunlulukları yok. Esnafa bunlar reva görülürken, bu ülkeye kim yatırım yapar? Yoksa deli veya enayi miyiz?" (Halkın Sesi, 8.1.99)**

"Türkiye'den gelen alışkanlıklara gecekondular yapımları da eklenmeye başladı. Yaşamlarını kaçak işçi olarak sürdüren bazı kişiler, denetimsizliklerden yararlanarak, **kaçak gecekondular yapımları da KKTC'ye getirmeye başladılar.** 1974 sonrası Rumlardan kalan evlerin dolması, dolmayanların da harap hale gelmesiyle ücretleri düşük olan kaçak veya kayıt dışı işçilerin bazılarının, gecekondular yapımına yöneliyorlar. Bekar olanlar toplu olarak birarada, evli olanların eş ve çocuklarıyla birarada yaşadıkları gecekonduların çevreciliğe aykırı görüntüler yanında, sağlıksız yaşam koşulları içermesi de vatandaşların tepkilerini getiriyor." (Avrupa, 8.1.99)

"Halkın Sesi esnafın sorunlarını dile getiriyor: "Siftah bile yapamıyoruz."

Tanju Müezzinoğlu şöyle konuştu: "Bugün işporta ve işportacılık almış başını gidiyor ve her geçen günle bir o kadar da denetimsiz olarak artıyor. Arabasına 20-30 parça elbise, ayakkabı vs koyan soluğu KKTC'de almakta. Nedir bu mallar, kaliteli, gümrük vergili mi, bunları satanlar Devlet'e ne kadar kazanç vergisi ödüyorlar? Soran yok, arayan yok. Hiçbir esnaf bu insanlarla baş edemez. Bir kere hiçbir yasal ödeme mükellefiyetleri yok. Gitmedikleri köy, kasaba, şehir hemen hemen yok gibi. Resmi devlet daire ve kuruluşlarında bu işportacıları görmek, onlardan

alış-veriş yapmak artık günlük olay oldu...Bir de şunu Asmaaltı ve Arasta Esnafı olarak tüm samimiyetimizle vurgulamak istiyoruz. Bizler kesinlikle TC'den gelen hiçbir kardeşimizin aleyhinde değiliz, yasal geeklerini getirmek kaydı ile kazançlarında da gözümüz yok. Her kul kismetiyile. Ancak bu ülkeye artık kimlikle giriş-çıkışlara bir son vermeli ve bu konuda ciddi önlemler alınması zamanı gelmiş, hatta geçmiştir. Ülkede 100 tane marangoz varsa, 200 tane de Anavatan'dan gelirse, sonuç? Ya biri, ya diğeri göç etmeyecek mi? Unutulmasın ki işsizlik her türlü kötülüğün anasıdır. İşsiz ve aç bie insan, çaresiz kalınca potansiyel bir suçlu olmaya mahkumdur." (Halkın Sesi, 10.1.99)

"(Türkiye'den ülkemize gelen) Dilencilerin sayısı artıyor...Ellerinde genellikle birkaç aylık bir bebek ve olabildiğince pejmurde bir görüntüyle yardım isteyen bu vatandaşlar, insanların vicdanlarına dokunuyorlar. Birçok kişinin tepkiyle karşıladığı, ancak bir o kadarının da yardım etmeden gitmediği dilencilerin son günlerde rastlanılan yardım isteme şekli ise oldukça geçerli bir duadan geçiyor. Çoğu zaman siftah bile yapmadan dükkan kapatan esnafın dükkanlarını gezen dilenciler, iş konusunda dillerine sakız ettikleri duaları ile dükkan sahiplerini tavlamaaya çalışıyorlar. " (Halkın Sesi, 28.1.99)

Kıbrıs Türk Restaurantçılar Birliği (Rest-Bir), KKTC'deki açılan restaurantların yasalar çerçevesinde denetim altına alınmasını istedi...KKTC'de hizmet veren restaurant sayısının gün geçtikçe arttığına dikkat çeken Rest-Bir yetkilileri, lokantaların açılmasına sınırlama getirilmesini istediler. Birlik Başkanı Güler Köseoğlu, kumarhanelerin yurtdışından sanatçı getirmeleri, çok düşük fiyata yemek, içki ve buna ilaveten animasyon sunmaları nedeniyle de lokanta işletmecilerinin haksız rekabet ile karşı karşıya kaldıklarını ifade etti." (Kıbrıs, 11.2.99)

"Yıllardır hizmet veren Atagül Möble, mobilya üretiminde yaşanan sorunların devam etmesi nedeniyle kapanma tehlikesi ile karşı karşıya. Bu durum, Atagül Möble Sahibi Mehmet Salih Atagül'ün en çok yanında çalışanları düşündürüyor. Türkiye'den getirtilen hazır mobilyalar nedeniyle mobilyacılıkta işlerin bozulduğunu belirten Mehmet Salih Atagül, "Zor durumda olan bir tek mobilyacılık değil. Mobilyacılık bunlara sadece bir örnek" dedi...Bir süre önce "Mobilyacılar Birliği" kurarak yetkililerden tedbir almalarını istediklerini söyleyen Atagül, "En azından tırlarla gelen mobilyalardan gümrük alınmasını istedik. Alınan naylon faturaların takibi yapılmadığı için bunda başarılı olmadık. Hazır mobilyalar gelmeye devam etti" dedikten sonra, devletten gerçek denetim beklediklerini belirterek, "Dayanılacak gücümüz kalmadı. Sonunda atölyeye kilit vurma zorunda kalacağız" şeklinde konuştu." (Kıbrıs, 14.2.99)

"Geçtiğimiz hafta Özel Radyo ve TV yöneticileri bir araya geldi...Radyolarda telef olan Türkçe'mizin, ZZ FM haline gelen yerel radyo personellerinin ve laf salatasıyla tüketilen radyo yayın içeriklerimizin yörüngesine oturtulmasına doğru yürümeliyiz artık." (Ferhat Atik, Halkın Sesi, 20.2.99)

"KKTC sınırlı bütçe olanakları ile sağlıktaki problemleri aşmaya çalışırken, Türkiye'den ülkemize "hasta transferi"nin başladığı ortaya çıktı. Güvenilir kaynaklardan elde edilen ve Sağlık ve Çevre Bakanı Dr.Gülşen Bozkurt tarafından da doğrulanan bilgilere göre, Türkiye'de ameliyat olacak para bulamayan hastalar, KKTC'ye getiriliyor. Burada çalışma izni aldıktan sonra da bu hastalar kurul kararıyla geri Türkiye'ye gönderilerek ameliyat ettiriliyor. TC uyruklu bu kişilerin milyarlarca liralık ameliyat masrafı ise, devletimiz tarafından karşılanıyor...Ülkemizdeki hastanelerde tedavi görenlerin yüzde 30'unun TC vatandaşı olduğunu da kaydeden Dr.Gülşen Bozkurt, "Türkiye'den KKTC'ye doğum yapmaya gelenler var" dedi. Bozkurt şöyle konuştu: "Feribotla Girne Limanı'na ayağı kırık bir durumda gelen hastalar var. Telefon edip, limana ambulans gönderilmesini istiyorlar. Ambulans şoförüne de Girne'deki hastaneyeye

(devamı 11. sayfada)

Küçük uluslar, çevre, gizli servisler, kanunlar, yalanlar, petrol şirketleri ve

PARA DA PARA

21 Mart 1999 tarihli The Observer gazetesinde Gregory Palast tarafından yazılan 'On yıl Sonra ama Kim Suçlu' başlıklı on yıl önce Alaska'da vukubulan Exxon Valdez petrol tankerinin batması ve 1000 km uzunluğunda deniz kıyısını kirletmesi ile ilgili makaleden bazı özetler sunulmuş:

Kazanın nedeni olarak geminin kaptanının sarhoş olması ve geminin kumandasında tecrübesiz yardımcısının bulunması ve bu nedenle geminin 'Blight Reef' kayalarına çarpması gösterilmişti. Elden ne gelirdi ki, insanlar her zaman sorumsuz davranabilirdi. Petrol şirketleri ne yapsındı. Ah şu sarhoş kaptan ah.

Gegory Palast kazadan hemen sonra bölgenin yerli halkı, küçük bir aşiret olan Chugach'lar tarafından kazayı incelemekle görevlendirilmiş bir kişi. Aşağıdaki bilgiler bu araştırmaların ürünü. Gel gelelim araştırmayı başlatan Chugach aşiretinin hiçbir işine yaramaya bilgiler bunlar. Olan olmuş, aşiretin balık yatakları mahvedilmiş, aşiretin yaşamı sona ermiş durumdu.

Gelin bakın neler neler olmuş. Bu kaza ve bu aşiretin yaşamı nasıl mahvedilmiş.

1. Kazanın sebebi sadece ve basitçe kaptanın sarhoşluğu ve ikinci kaptanın acemiliği değil. Acemi kaptanın kumanda ettiği koskoca tankerin radarı çalışmıyormuş. Radar çalışsa o 'acemi' kaptan bile bu kayaları radarda görebilirmiş. Niye radar çalışmıyor? Hem de son bir yıldır. Çünkü tamiri pahalı.

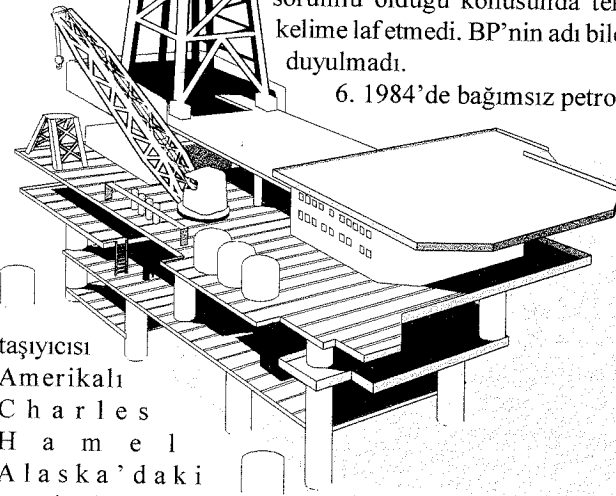
2. Kazadan 10 ay önce tankerlerin petrol yükledikleri Valdez Terminali'nin en üst yöneticisi bu terminali kullanan 6 şirket yöneticisine sunduğu raporda petrol kazalarına, petrol sızıntılarına karşı alınması gereken tedbirler paketini sunmuş. Gerekli tedbirler aynı zamanda hukuki zorunluluklardan oluşmaktaymış. Ama şirketler bunlar için gerekli harcamaları veto etmişler.

3. Hükümet gözlemcilerini aldatmak için terminal bölgesindeki deniz suyu düzenli yapılan laboratuvar tahlillerinde de işe hile karıştırmışlar. Deniz suyu olması gereken sınıra üstünde petrol tespit edildiğinde, o sonuçlar çöplüğe atılır ve 'sihirli kova' adı verilen içinde temiz deniz suyu olan kovadan alınan sular tahlil edilip sonuçları hükümet komiserlerine gönderilmiş.

4. Exxon Valdez kazasından 4 yıl önce de bir kaza

olmuş ve çevreye petrol yayılmış. Dönemin terminal sorumlusu, Captan James W oodle, bu kaza hakkında raporunu yazmış. Ama onun üstündeki kişi ona 'yanlışlık yaptığını. Kaza olmadığını' bildirmiş ve raporunu geri çekmiştir.

5. Sarhoş kaptan bahanesi petrol sanayisinin ve bilhassa BP'nin çok işine yaramış. Kazanın sebebi sarhoş Valdez. Alaska BP'ye ait faaliyetleri 'Alyeska'.

taşıyıcısı
Amerikalı
Charles
Hamel
Alaska'daki
terminalde alınan

tedbirin yetersizliğini görünce telaşlanıyor ve masrafını kendisi karşılayıp kalkıp Londra'ya BP üst yöneticilerini görmeye, onları uyarmaya gidiyor. Bu arada kaptan Woodle'da BP'nin Alaska operasyonlarından sorumlu George Nelson'a detaylı bir eksik malzeme ve personel listesi sunmuş. Olacak iş değil. BP kaptan Woodle'a evlilik dışı ilişkilerinin, hepsi de sahte olan, bir listesini sunmuş ve 3 gün içinde Alaska'yı terk etmesini tavsiye etmiş. Bay Hamel'e gelince, onu petrol sanayisinden dışlamak için gizli bir kampanya başlatılmış. Eski bir CIA ajanı telefonlarını dinlemiş, evini dinlemiş ve genç kızlarla yakalamak için tuzaklar kurulmuş. Tüm bu faaliyetler BP

Yönetim Kurulu üyesi James Hermiller tarafından kontrol edilip yönetilmiş.

7. BP'nin Alaska'daki faaliyetleri, Veldaz Terminalinin üstünde kurulduğu toprakları Chugach yerlilerinden bir dolar karşılığı almasıyla başlıyor. Yerlilerin avukatı bu 'ucuz' satışı ayarlıyor. Şimdi 'Alyeska'nın avukatı olmuş. Petrol şirketleri bu ucuz satış karşılığı terminalin içinde olduğu ve yerlilerin balık vb. avladıkları 'Prince Williams Sound' körfezini temiz tutmayı, temiz tutmak için gerekli herşeyi yapmayı üstlenmişler. Kazalara karşı acil müdahale takımını, hem de yerlilerden oluşturmuşlar. Sene 1974. 2 sene sonra, 'liman işçileri sendikası' dağıtılır dağıtılmaz yerlilerinde işine son vermişler.

8. BP'nin bilgisi dahilinde olan tüm bu gelişmelerden sonra işte on sene önceki Exxon Valdez kazası oluyor. 1000 km uzunluğundaki kıyı şeridi, tüm körfez mahvoluyor. Temizlik operasyonu 5 milyar dolar tutmasına rağmen, Alyeska şirketi sadece 50 milyon dolar ödedi.

Bu arada Yerlilerin avladıkları balık sürüleri ve deniz ayıları tümünden kayboldu. Bazı balık türleri tümörli ve yenilemez. Kabuklu deniz hayvanı türleri ise petrol kalıntıları nedeniyle hala daha zehirli. Ve yerliler körfez kıyılarından her sene 20 000 ton petrol kalıntısı topluyor. Tüm bunlara rağmen, tüm bunlara G. Palast'ın şahit olmasına rağmen

Exxon Broşürü şöyle diyor, 'Su temiz ve deniz, bitki ve hayvan yaşamı bol ve sağlıklı'

Emperyalistlerin, onların o çok verimli olduğu, çok demokrat olduğu ilan edilen özel şirketlerinden birinin faaliyetleri işte bundan ibarettir. Bilen bilmeyene anlatsın. Emperyalistlerin dini imanı paradır. Onlar demokrat değil diktatör ve dahası yalancı, düzenbaz tiplerdir. Para için her şeyi mübah gören tiplerdir. Rezil kepazelerdirler. Bunlarla birlikte rekabeti artırmak, verimliliği artırmak vb. adına özelleştirmeye kalkışanlar işte bunlar gibi, ama bunlardan da kötü tiplerdirler. Beş kuruşa vatan satanlardır bunlar. Vatandaş ve vatandaşını satan hain aç gözlü rezillerdir bunlar.

Kıbrıslı Türklerin Sayısı... (10. sayfadan)

değil, Lefkoşa Devlet Hastanesi'ne gitmek istediklerini söylüyorlar. Ameriyat edildikten sonra faturayı çıkarıp veriyoruz. 'Paramız yok, isterseniz canımızı alın' diyorlar. Elimiz kolumuz bağlanıyor." (Kıbrıs, 24.2.99)

TC Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Kıbrıs Türk Ticaret Odası heyetini kabul etti. Oda Başkanı Salih Boyacı, iki ülke arasındaki ticarete KKTC aleyhine dengesizlik bulunduğu işaret ederek, karşılıklı alışverişin geliştirilmesi ve yatırımların teşvik edilmesini istedi." (Halkın Sesi, 27.2.99)

"1996 yılında Lefkoşa'da 28 berber varken, bu rakam günümüzde 70'e ulaştı. Lefkoşa Türk Berberler Birliği Başkanı Şehmuz Akbaş denetimsizlikten şikayet etti ve Lefkoşa Belediye Başkanı Şemi Bora'yı suçladı...Adam kimlikle adaya giriş yapıyor, istediği bir dükkanı kiralayarak berberlik yapmaya başlıyor. Bu insanlara kimse birşey sormuyor. Ben 41 yıldır berberlik yapıyorum, ilk kez bir mahallede altı berberin yan yana çalıştığına şahit oluyorum. Bu kadarına pes doğrusu...Birliğimiz adada ilk kurulan birliklerden birisidir. Hak alabilmek için İngiliz devrinde berberler bir ay boyunca kepenk indirmişlerdi. 1961 yılında çıkan bir yasayla belediyelerin çalışma saatleri belirlenmişti...Dükkançı Yardımcı Yasası'na göre çalışma saatleri belirlenmiştir. Bu yasa iki yıl önceki hükümet tarafından durduruldu. Bu yasanın uygulanmasını istiyoruz. Biz bu yasaya uyuyoruz. Düzenli bir aile hayatımız var,

bunun devamını istiyoruz. Fakat kimlikle gelen berberlerbuna uymuyor. Çünkü burada bir ailesi yok, düzeni yok. Gece saat 02.00-03.00'e kadar dükkanı açık tutuyor... Hiçbir şikayetimiz dikkate alınmıyor. Yönetim hakkımızı koruyamıyor." (Kıbrıs, 10.1.99) "Berberler Birliği'nin Lefkoşa'da 18 kişi arasında yapılan ankette 10'unun berber olmadıkları ve dükkanlarını çalıştırma izinlerinin bulunmadığı anlaşıldı. 18 berber dükkanını kapsayan anketin sonuçlarına göre, berber çıraqlarının da berber dükkanında yattıkları ortaya çıktı." (Halkın Sesi, 27.2.99)

"Türkiye'den ithal edilen meyveler, iç piyasada yerli ürünlerin en büyük rakibi oldu. Bu arada, sınır ticareti yoluyla Türkiye'ye sokulan İran menşeli meyvelerin, daha sonra KKTC'ye ithal edildiği bildirildi. Töptancılar, ithal meyvelerin yerli ürünlerden yüzde 30 daha ucuz fiyatla işlem gördüğünü söylediler...Töptancılar, konuyla ilgili görüşlerini şöyle açıkladı: "Ülkemizde Türkiye'den ithal edilen meyveler oldukça fazla. Bizler KKTC'ye tüm zorluklara rağmen her türlü meyveyi ithal ediyoruz...İthalat sırasında yüzde 40-50'lere varan fon, vergi ve gümrük parası ödüyoruz. Bu meyveler arasında sadece kiraz ve armuda fon ödemiyoruz. Diğer meyvelerimize ödediğimiz fonlar yüksek olduğu için halkımıza satılan meyvelerin fiyatı da buna bağlı olarak yüksek oluyor." (Kıbrıs, 28.2.99)

"Meclis'teki bütçe görüşmeleri sırasında söz alan DP milletvekili Kenan Akın, kimlikle seyahat etme konusunda

değişik tedbirler alınmasını isteyerek, "Cezaevlerindeki vatandaşların büyük bir bölümü, kimlik kartıyla seyahat etmeyi seçen insanlardır. Bu insanları cezaevinde boşu boşuna besliyoruz" dedi. "Böyle devam ederse, 3 gün sonra benim ve sizin arabanızı da çalacaklar" diye konuştu. (Kıbrıs, 23.2.99)

Cumhuriyet Meclisi'nde İçişleri Bakanlığı bütçesi görüşülürken "İpini koparanın buraya gelmemesi gerektiğini söylüyoruz, ama hiç önlem alınmıyor" diye konuşan Kenan Akın, parasız insanların, KKTC'ye gelmemesi için Türkiye'yle konuşmak ve tedbir almak gerektiğini söyledi." (Halkın Sesi, 27.2.99)

"Akın, Mahkemeler Bütçesinin genel görüşmesi sırasında da, suçların kapsam olarak da, sayı olarak da giderek artmakta olmasından yakınarak, kayıt altına alınmayan, kaçak yaşayanların sayısındaki artışın, adi suçlardaki artışın bir nedeni olduğunu, bunun için tedbirler gündeme getirilmesi gerektiğini söyledi." (Kıbrıs, 28.2.99)

Meclis'te Çalışma, İskan ve Sosyal Güvenlik bakanlığı Bütçesi görüşülürken söz alan Ferdi Soyer (CTP), kaçak işçinin ülkedeki gençlerin istihdamını engellediğini, bu sorunun hafife alınmaması gerektiğini idle getirerek, Türkiye'den gelen ve özellikle otel işleten şirketlerin KKTC vatandaşlarını istihdam etmediğini söyledi." (Halkın Sesi, 5.3.99)

KKTC'de şimdi yükselen değer Conflict Resolution'cu olmak

M. İLKER

YASAĞA RAĞMEN CR ETKİNLİKLERİ SÜRÜYOR
Aşağıda CR etkinliklerinin, KKTC makamları tarafından

GERÇEK

Selim Kurtuluş

Hasan Hoca'nın Fiyaskodan Anladığı Ne?

19 Mart 1999 tarihli Ortam Gazetesi'nin "Doğruya Doğru" sütununda Sayın Hasan Kahvecioğlu "KTÖS'ün Fiyaskosu" adlı makalesini yayınladı. Makalesinin giriş paragrafında ise "Geçen salı günü değiştirilen Öğretmenler Yasası ile ilköğretim ve orta, lise öğretmenleri arasındaki "maaş dengesi" ortadan kalkmıştır. Bunun suçlusu KTÖS yöneticileridir." dedi.

Sayın Kahvecioğlu'nun son yıllarda Sendikacıları ve sendikal anlayışları sık sık eleştirdiğine tanık oluyoruz. Kendisi de "eski bir KTÖS'lü" olarak merceklerini KTÖS'e çevirmesi doğaldır. Fakat bu yıl devletle sendikaların yürüttüğü maaş görüşmelerine katılmayıp "toplum sözleşme" talep eden KTÖS'ü eleştirmesini anlamak hayli güçtür. Kaldı ki "KTÖS yöneticileri suçludur" diyor. Kaldı ki bu yıl izlenecek yolu sendika genel kurulları yıllardır karar altına almış ve bu yıl da yönetim kurulu bu yolun izlenmesini kararlaştırmıştı. Yani "hüküm karakuşu" bir karar değildir. Sayı Kahvecioğlu da bu karara saygılı olmak zorundadır.

Ama bu noktaya saplanırsak olayın özünden kaçmış oluruz. Esas sorun ülkemizde çalışan örgütlerini, örgütlü mücadeleyi bölmek, zayıflatmak, edilgen kılmak için hükümet edenler hep ikili oynamışlardır. Bu yıl da olan budur. Yüzde 42'lik bir artış. Sonra öğretmenlere 2 barem memurdan farklı olarak fark. Buraya kadar ne oldu? Birincisi öğretmenlere memura göre fark verildi. İkincisi ise öğretmenlerin büyük bir kısmına bu fark yansımada. Yaklaşık 8 yıllık ve yukarı hizmeti olan öğretmene bu fark yansıdı. Kadroların çok gençleştiği düşünülürse aslında devlet az bir ekstra farkla öğretmenle memuru, öğretmenle öğretmeni (aynı sendika içinde bile) birbirine düşürdü.

Buraya kadar olana ne diyorsunuz Sayın Kahvecioğlu?

Şimdi bundan sonrasına gelelim. Hükümet edenler bu kadar bölücülük yetmiyormuş gibi bu sefer KTOEÖS'e %15'lik tahsisat vermiştir. Hatta sendikaların talebinin %10 olduğunu bile bile. "Fırsat bu fırsat" deyip ikiyüzlü tavır sergileyen ve öğretmen hareketinin bölünmesinde çanak tutan KTOEÖS yöneticileri de gerçek yüzlerini göstermişlerdir.

Tüm bu gelişmeler yaşanırken KTÖS yöneticilerini "rezalet" yapmakla suçlayan Bay Kahvecioğlu asıl rezaleti bu bölücülüğü planlayıp uygulayan UBP-TKP hükümeti'nin ve bu rezillğe maşa olan sendikacıların yaptığını görmelidir. Aslında tanıdığım Kahvecioğlu bu rezilliğin farkında olması lazım. Ama "ben bir şey görmedim" diye hala ısrarcıysa Sayın Akıncı'ya başvurabilir.

Sayın Kahvecioğlu makalesinde bu konulara değinirken Maliye Bakanlığı, Eğitim Bakanlığı diyerek sanki birbirlerinin arasında dağlar varmış havasını estiriyor. Oysa her iki bakanlık da UBP-TKP Hükümeti'nin bakanlıkları. Bu nedenle TKP'de olan Eğitim Bakanlığını ayırma-kayırma yaklaşımı yavan durmuyor mu?

Sonuç olarak bu ülkede her gün sosyal ve yasal haklar her gün saldırıya uğruyor. Her gün bir yenisi elden gidiyor. Bunun nedenleri üzerinde ciddi durmak yerine yavan yaklaşımlar ciddi olamaz. Sayın Kahvecioğlu'nun "çapına" da emeğe yapılan yoğun saldırılara karşı yapılması gerekenleri ortaya koyması yakışır.

Yoksa tüm KTÖS Yöneticilerini "astık-kestik", ne oldu? Devletin ve payandalarının saldırıları duracak mı?

27 Aralık 1997 tarihinden başlayarak "yasaklanması"ndan bu yana geçen süre içinde, ABD Lefkoşa Büyükelçiliği ve ona bağlı kuruluşlar tarafından düzenlenen ve basına yansıtılan "Uyuşmazlıkların Çözümü" (Conflict Resolution=CR) konulu etkinliklerin bir dökümünü bulacaksınız:

* "Çatışma ve Çözümü: Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs" konulu seminer, önceki akşam ABD Büyükelçiliği'nin KKTC'de 6 Saran Sokak, Küçük Kaymaklı adresindeki binasında yapıldı. Seminerde, Patricia M. Carley, "Yunan-Türk ilişkileri ve Birleşik Devletler'in dış politikası: Kıbrıs, Ege ve bölgesel istikrar" konusunu tartışmaya açarken, Timothy D. Sisk ise "Müzakere ve Arabuluculuk Teorisi ve Uygulaması: Birleşik Devletler Barış Enstitüsü (USIP)'nin sponsorluğunu yaptığı araştırmalardan elde edilen bulgular" konulu bildiri sundu. (Birlik, 29.1.98)

* Cumhuriyetçi: "Herhalde çok akıllı oldukları için Rum ve Türk halkları arasında USA'nın karanlık örgütleri tarafından seçilen bazı zevat, uzun bir süredir "workshop" adı altında genellikle Kıbrıs adası dışında bir araya gelip Kıbrıs adasının YARINI hakkında fikir cımnastığı yapıyorlar. BRT Akis programından öğrendiğimize göre, Kanada'da gerçekleştirilen son workshop toplantısının ana gündemi SENARYO YAZARLIĞI imiş ve Kıbrıs'ın yarını için dört senaryo oluşturulmuş...4 senaryonun birisi de KABUS SENARYOSU imiş. Bu senaryoya göre, Kıbrıs adasında UZLAŞMAZLIK sürecektir ve kaçınılmaz olarak savaş olacaktı. Bu savaşta Türk ordusu ilerlerken, onbinlerce Rum ve binlerce Türk ölecek ve savaşın uygun bir yerinde USA duruma müdahale edip, ateşkesi sağlayacaktı. Ve yine görüşmelere dönülecekti. Görüşmeler sonunda Türkler şimdiki sınırlara çekilmeyi kabul ederken, Rumlar da KKTC'nin varlığını ve yasallığını kabul edeceklermiş ve böylece 2 devlet esasına dayalı nihai çözüm olacaktı. Sevsinler sizin senaryonuzu. Bu senaryonun figüranı olduğunuzu anlamayan bir siz kaldınız." (Birlik, 3.2.98)

* Cumhuriyetçi: "Nereden nere geldik. Mücahitler'den NGO'lara geldik. İyi halt ettik...Gurbete gidip bir aylık mukavemet eğitimi görmeyen yerini, Washington DC Kolombia University'ye gidip OFF THE RECORD seminerlerden geçenlerin Tim-Takım Komutanı-Manga Çavuşu olduklarını gördük. Dağdan ayda bir gün izne inmenin yerini, RAND CORPORATION'a BİLİNÇLENMEYE gitmenin aldığını gördük. Ve bir de kimilerinin emirleri ve direktifleri Atlantik ötesinden aldığını gördük." (Birlik, 18. ve 24.2.98)

CR UZMANINA GÖRE KIBRIS SORUNU BİR İÇ SORUN

* Ocak 1998 sonunda, Lefkoşa'nın Rum kesimindeki Amerikan Center tarafından Intercollege'de düzenlenen bir panel toplantısında, ABD Barış Enstitüsü'nde program memuru olarak çalışan Timothy Sisk tarafından Lefkoşa'nın Rum kesiminde "Görüşmecilik ve Arabuluculuk Teorisi ve Pratiği" konulu bir konferans verildi...Sisk, Kıbrıs sorununun "birincil olarak bir iç uyuşmazlık" olduğunu öne sürdü. (Cyprus Weekly, 30.1. ve 27.2.98)

* Genç İşadamları Derneği'nin 36. Perşembe Toplantısı'na katılan ABD Lefkoşa Büyükelçisi Kenneth Brill, sivil toplum örgütlerinin Kıbrıs'ta iyi işler yaptığını ve Ada'ya barış gelmesine büyük katkı sağladıklarını öne sürerek, "Bu örgütler Kıbrıs'ın değişmesine yardımcı olabilir" dedi. Brill şöyle konuştu: "Liderler anlaşmaya varıp imzalayabilir. Ancak bu anlaşmanın çalışıp çalışmayacağına insanlar karar verir. Bu nedenle ne Türk, ne de Rum yöneticilerin insanların iki toplumlu etkinliklere katılmasını engellememesi gerekiyor. Liderler anlaşırken, bu anlaşmanın çalışmasında, bu anlaşmanın çalışmasında çaba gösterecek olanlar, iki toplumlu etkinliklerde yer alanlar olacak...Türk yetkililerin, iki toplumlu etkinlikleri askıya almasını kınıyoruz. Yetkilileri, bu yasağı derhal kaldırmaya çağırıyoruz." (Kıbrıs, 6.3.98)

* Kıbrıslı Türk ve Rum bankacıların ABD'de Fulbright tarafından düzenlenecek olan seminerlerde biraraya gelecekleri öğrenildi. Bankacılıkla ilgili olarak

düzenlenecek olan seminare, KKTC'deki büyük bankaların temsilcileri katılıyor. Aralarında KKTC Merkez Bankası temsilcisinin de olduğu delegasyonda Peker Turgut, Mehmet Turgut, Taşkent Atasayan, Yenal Musannıf, Taştan Altın, Ergün Vudalı, Tuncer Arifoğlu ve Halil Okur da var. (Avrupa, 19.3.98)

* "Brüksel Kadın Grubu"nda yer alan kamu görevlilerinin Londra'daki toplantıya katılmaları yasaklandı. Dün saat 10.00'daki uçakla Ercan'dan çıkışları son anda yasaklanan kadınlara gerekçe olarak "devlet politikası" gösterildi...Kamuoyu, yasaklama olayının duyulmasıyla hayretler içinde kalırken, toplumlararası tüm temasların, liderlik ve işadamları ile sınırlı tutulmak istendiği üzerinde duruluyor. Bilindiği gibi Rum işadamlarıyla birlikte bir dizi toplantıya katılmak üzere bir grup işadamı, geçen Pazar Amerika'ya uçmuştu. (Avrupa, 26.3.98)

* Çocukların yaz kampları da yasaklandı. Fulbright Komisyonu, 1980-84 doğumlu, iyi İngilizce bilen gençler arasında belirlenecek 40 genci, Rum gençlerle birlikte, 3 ay Amerika'ya göndermeyi tasarlıyordu...Ancak dün alelacele ve okulun kapanış saatine getirilen, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından okullara gönderilen bir yazı ile "Yasak" haberi iletildi. (Avrupa, 28.3.98, Katılımcıların isim listesi için bkz.Kıbrıs, 22.5.98)

* "Kıbrıs'ta Barış İçin İki Toplumlu Vatandaşlar Grubu Üyeleri ve Dostları" toplantısı, geçtiğimiz günlerde Ledra Palas'taki Fulbright Merkezi'nde düzenlendi...Alithia gazetesi, toplantıya Kıbrıslı Türklerin katılımına Kıbrıs Türk liderliğince izin verilmediğini yazdı. (Yeni Düzen, 7.4.1998)

TELEFON HATTI FİYASKOSU

* KKTC ve Kıbrıs Rum kesimi arasında kurulan "Alo Hasan-Alo Yorgo" telefon hattı sisteminin devreye girdiği 4 Mayıs 1998 tarihinden beri KKTC'den Rum kesimini aramak hala mümkün olmuyor...24 yıllık bir aradan sonra kurulan ve iki halk arasında konuşma olanağı sağlayacak hattın, KKTC Telekomünikasyon Dairesi'nden kaynaklanan bazı nedenlerden dolayı devreye girmediği öğrenildi. (Kıbrıs, 7.5.98) Mahi gazetesi, "Var olmayan telefon hatlarının Holbrook tarafından açılışı" başlıklı haberinde, "ABD diplomasisinin sihirbazı Richard Holbrook'un adadan ayrılmadan kısa bir süre önce Pazartesi sabahı resmen açılışını yaptığı otomatik telefon sisteminin en sonunda bir fiyasko olduğunun ortaya çıktığını" yazdı. Gazete, "Kıbrıs'ın telefon yönünden yeniden birleştirilmesini hedefleyen 20 hatlık telefonda sadece bir hattın bir kez çalıştığını bunun da Holbrook'un kendi şovunu yapması için olduğunu" belirtti. (Ortam, 9.5.98)

* Temmuz 1998'de Fulbright Komisyonu tarafından düzenlenen Vermont Türk-Rum Gençlik Akademi katılanlar: Danyal Hami, Nağme Vamık, Şelale Akdeniz. Kampın amacı, aynı coğrafyada yaşayan, aynı adanın topraklarını paylaşan Kıbrıslı Türk ve Rum gençlerini bir araya getirip, dostluklar kurmalarını sağlamaktı (YDÜ'den Yansımalar gazetesi, 15.11.98)

* ABD'li diplomat Richard Holbrook'un gözetiminde, Norveç'in başkenti Oslo'da "Kıbrıs'taki gerginliğin azaltılmasına yardımcı olmak amacıyla" KKTC ve Rum tarafından işadamları ile sivil toplum örgütleri liderlerini biraraya getiren toplantı sona erdi. (Halkın Sesi, 3.7.98)

* İzin verilmediği için Ledra Palace yerine Oslo'da yapılan, 25 Türk ve 25 Rum'un katıldığı toplantı olumlu geçti...Toplantıda, ilişkilerde, görüşleri ortaya koyarken uygulanacak bilimsel teknikler öğrenildi ve Kıbrıs sorununun çözümü ile ilgili bu yöntemlerden yararlanma olanakları üzerinde duruldu. (Yeni Düzen, 9.7.98) (Oslo toplantısında tartışılan ilginç konular için bkz. Salih Öztoprak, "Sıradan 50 Kıbrıslının Oslo Buluşması" başlıklı 11 yazılı dizi, Yeni Düzen, 29.7.-8.8.98)

* İki toplum ve ABD'den yetkililerin katıldığı etkinlikler, ABD'de (University of Hampshire'da) yapıldı. World Peace Foundation (Dünya Barış Vakfı)'nın düzenlediği ve 6-9 Temmuz 1998 tarihleri arasında yapılan "Kıbrıs Sorunu"

(devamı 13. sayfada)

KKTC'de şimdi yükselen değer ...

konulu toplantılar dizisinde tartışılan konular federalizm, güvenlik, ekonomik potansiyel ve başarılı görüşme süreçleri ana başlıklarından oluştu. Toplantılara katılan Kıbrıslı Türkler şunlardı: Mehmet Ali Talat, Mustafa Akıncı, Kutlay Erk, Şefika Durduran, Mustafa Damdelen, Derviş Besimler, Bayram Çelik, Taner Sami Selçuk, Erdil Nami ve Bekir Azgın. (Yeni Düzen, 10.7.98)

* Lütfi Özter: "Kim bu bilimsel tekniklerle donatılan Oslo turistleri?...KKTC'den katılan 25 kişiden şu ana kadar basına isimleri yansıyanlar sadece 3 kişidir: Kutlay Erk, Ülker Fafri ve Boysan Boyra. Geriye kalan 22 kişi kendilerini gizliyorlar. Ortaya çıkıp "biz de orada idik" demiyorlar. ABD armut seçer gibi seçtiği bu 22 kişinin adını açıklamıyor. Bu gizlilik niye? Kurulması amaçlanan örgütler yeraltı teşkilatları mıdır ki isimleri gizleniyor?" (Birlik, 13.7.1998)

PAPAPETRU'NUN İSYANI

* Dünya Barış Vakfı'nın ABD'de dört gün süren "Kıbrıs Sorunu" konulu toplantısından sonra Rum heyetinden Birleşik Demokratlar Hareketi Başkan Vekili Mihalis Papapetru'nun "artık geçmişte diyalog kurabildiğimiz Türk siyasilere bile ortak dil bulamıyoruz" diyerek suçladığı CTP Başkanı Mehmet Ali Talat ve TKP Başkanı Mustafa Akıncı, kendilerinin yıllardır ortaya koydukları çizgiden sapmadıklarını açıkladılar. (Kıbrıs, 14.7.98)

* İsrail'de 11-12 Ağustos 1998 tarihleri arasında yapılan uluslararası bir proje olan "Gençlik Enstitüsü" toplantısına CTP Gençlik Kolları da katıldı. (Yeni Düzen, 28.8.98)

* Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, dün Brüksel Grubu toplantılarına katılan işadamlarını kabulünde, onlara "konfederasyon önerisi" ile ilgili bilgi verdi. (Birlik, 8.9.98)

* Simerini gazetesi, "Konfederasyon yönündeki Türk önerisi, fikir babası Holbrook olan ABD tuzağı" başlığı altında verdiği ve Rum yönetimine yakın bir kaynağa dayandığı bir haberinde, Lefkoşa'daki Amerikan Büyükelçiliği'nin yeniden yakınlaşma seminerlerinde Kıbrıs'ın konfederalleşmesi fikrinin işlendiğini yazdı. (Halkın Sesi, 4.9.98)

CR EĞİTMENİ AZGIN'DAN İLGİNÇ İTİRAFLAR

* Fatma Azgın'la "Uyuşmazlıkların Çözümü Grubu"nu konuştuk: "1992 yılında başladı eğitim çalışmaları. Amerika'dan gelen uzmanlar bir Rumlar için, iki de Türkler için toplantı yapmaktaydılar, ayrı ayrı. O sıralar biz Türklerin iki grubu vardı. Bir tanesi benim başında bulunduğum bir grup, diğeri ise Ergün Olgun'un başında bulunduğu bir gruptu. Önce görüşme teknikleri ve metodlarını çalıştılar bizimle... Amaç, çelişkileri yumuşatmak, ya da iyileştirmektir...Politikamız, ya da amacımız iki tarafın da kazanabileceği, iki tarafın da memnun olabileceği (bir çözümdür)... (Yaklaşık 7 yıldır) Bu toplantılara katılanlar bilgi, deneyim, kültür açısından güçlendiler. Görgü, deneyim kazandılar. Sık sık yinelenen yurtdışı etkinlikleriyle olgunlaştılar. Çevreyle ilişkilerde, özel yaşamlarında düzelmeler oldu. Birçok kişi, bulunduğu dernekte, sendikada, meslek kuruluşunda liderlik üstlendi, aldığı eğitimden dolayı." (Avrupa, 12.-15.9.98)

KLİRİDİS'İN KIZININ SÖYLEDİKLERİ

* Rum yönetimi Başkanı Glafkos Klerides'in kızı, DİSİ Milletvekili Kety Klerides ile yeniden yakınlaşma konusunda yapılan bir söyleşi Mahi gazetesinde yayımlandı: "Dış ülkelere giden Kıbrıslı Türklerin çoğunluğunun Denktaş'ın görüşüne yakın kişiler olduğu ortadadır. Bundan dolayı bu gibi buluşmaların büyük önemi olmadığı gibi, görüş ayrılıklarının kapatılması yönünde olumlu sonuçlar verme olasılıkları yoktur. Sanırım Denktaş, durumun kontrolünden kaçtığını görünce bu temasları durdurma bahanesi buldu. Yaz ayları döneminde çeşitli temaslar yapıldı. New Hampshire'e giden siyasilere, sendikacılar ve diğer önde gelen şahısların oluşturduğu gruptaydım. Bu toplantı şu açıdan hayal kırıcıydı. Geçmişte diyaloga destek vererek görüşlerinde daha yumuşak olan Kıbrıslı Türk politikacılar, bu kez Denktaş'ın çizgisini izlediler...Kısacası gördüğüm kadarıyla Kıbrıs Türk toplumunda muhalefet yoktur." (Kıbrıs, 14.9.98)

TEMASLAR YURT DIŞINDA SÜRÜYOR

* KKTC ile Güney Kıbrıs arasındaki telefon hattının fiyasko ile sonuçlandığı iddia edildi. Mahi gazetesi, Karpaz Rumlarının, KKTC'nin, Güney Kıbrıs ve KKTC arasındaki direkt telefon hatlarının çalışmasına "ciddi engeller koyduğu" iddiasında bulunduklarını yazdı. (Kıbrıs, 6.11.98)

* Alman Friedrich Ebert Vakfı'nın sponsörlüğünde, BİLBAN ve İKME tarafından 29 Ekim-1 Kasım 1998 tarihleri arasında iki toplumlu bir etkinlik düzenlendi. Belçika'nın başkenti Brüksel'de yer alan teknik düzeydeki seminere, BİLBAN'dan Rasih Keskiner, Yaşar Karakaş, Kemal Aktunç, Erbil Refik, İzzet İzcan, Halil Paşa, Sümer Kaya, Nevzat Öznel ve Oğuz Özen katıldı. Seminere Kıbrıs Üniversitesi'nden Neşe Yaşın ve Niyazi Kızılyürek de katılarak bildiri sundular. (Yeni Çağ, 27.12.1998)

* Uluslararası Oslo Barış Araştırmaları Enstitüsü, Norveç Dışişleri Bakanlığı ve Fulbright Komisyonu'nun katkılarıyla Oslo'da düzenlenen toplantı, 8 ile 10 Aralık 1998 tarihleri arasında gerçekleşti. Toplantı, geçtiğimiz Temmuz başında yine Oslo'da düzenlenen "Sorunların Çözümü" konulu kursun devamı niteliği taşıyordu. Önceki kursa katılanların tümü davet edilmesine rağmen, Oslo'daki son toplantıya 19 kişi işleri nedeniyle katılamadı. 16 Kıbrıslı Türk ve 15 Rum'un katılımıyla yapılan toplantılar 3 gün boyunca sabah saat 09.00'dan gece saat 22.30'a kadar sürdü...Tümü üniversite mezunu, iyi İngilizce bilen avukat, öğretmen, doktor, mühendis, muhasebeci, eczacı ve işadamlarından oluşan katılımcılar, Kıbrıs sorununun çözümü konusunda ciddi ve çetrefil konularda dahi uzlaşma sağladılar. (Yeni Düzen, 17.12.98)

* 13-16 Aralık 1998 tarihlerinde Brüksel'de yapılan ve Avrupa İşçi Birlikleri Konfederasyonu'nun düzenlediği "3. Kıbrıs Sendikalar Forumu"nun hazırlık toplantısına, 5 Kıbrıslı Türk (Türk-Sen'den Nihat Elmas, Önder Konuloğlu, Dev-İş'ten Bayram Çelik, Salih Usar ve KTAMS'tan Kemal Deniz) ve 5 Kıbrıslı Rum sendikacı katıldı.

* İki toplumlu temaslar sürüyor...İki toplumlu temaslar uzun süre BM denetimindeki Ledra Palace Otelinde yapılmış, ancak KKTC makamlarının yasaklaması üzerine, Ledra Palace'ta düzenli olarak toplanan 3 bin kadar Kıbrıslı Türk ve Rum, kendi ülkelerinde buluşup tartışamaz hale gelmişti. Gazetemize ulaşan bilgilere göre, iki toplumlu temaslar yurt dışında sürdürülüyor. Son olarak Kıbrıslı Türk ve Rum gençlik grupları İsrail ve Macaristan'da buluşarak ortak çalışmalar yapmış bulunuyor. Geçtiğimiz haftalarda bir diğer grup Kıbrıslı Türk ve Rum, Norveç'e giderek Oslo'da ikinci kez buluşmuştu. Hatırlanacağı gibi sendikacılar da geçtiğimiz günlerde yurt dışında buluşmuşlardı. İki toplumlu yurt dışı temaslarının 1999 yılı içinde artarak devam etmesi bekleniyor. (Yeni Düzen, 28.12.98)

* TC, Yunanistan ve Kıbrıs'tan Türk ve Rum İşadamlarının 3. Toplantısı, 13-14 Aralık 1998 tarihlerinde İstanbul'da yapıldı. Brüksel Grubu'nun İstanbul buluşması eğlenceyle başladı. Toplantıya KKTC'den katılan iş adamları şunlar: Vedat Çelik, Engin Arı, Kutlay Erk, Günay Çerkez, Peyman Erginel, İlkey M.Genç, Peker Turgud, Hasan Cemil, Fikri Toros, Mehmet Küçük, Mustafa Raşid. (Kıbrıs, 13.12.98)

* İstanbul'da toplanan KKTC, Türkiye, Güney Kıbrıs ve Yunanistan'dan 30 işadamı, Holbrooke'un zoruyla 11 madde üzerinde uzlaştı. (Hürriyet Kıbrıs, 14.12.98)

* Basında tam sayfa paralı bir ilan yayımlayarak, İstanbul'daki toplantıya katılan Kıbrıslı Türk iş adamlarını eleştiren Kıbrıs Türk Ticaret Odası Yönetim Kurulu şöyle dedi: "Göğsümüzden temsil ettiğimiz örgütün rozetini ve KKTC vatandaş kimliğimizi çıkararak hiçbir toplantıya katılmayalım." (Kıbrıs, 14.1.99)

* 14 Ocak 1999 akşamı Kanal T'de Dr. Doğan Harman tarafından hazırlanan "Çapraz Ateş" programının konusu CR etkinlikleri idi. Program konukları, CR çalışmalarına katılan Taner Selçuk ve Erdil Nami ile sosyolog Kudret Akay'dı.

* Temaslara devam. Parlamentolararası Birlik Nisan'da Türk ve Rum politikacıları konuk ediyor...Kıbrıslı Türk ve Rum işadamları Şubat ayında Atina'da, çeşitli iki toplumlu gruplar yıl içinde İsrail'de buluşuyor. (Yeni Düzen, 16.1.1999)

* ABD Büyükelçiliği'nde Dostluk Kokteyli. Kokteyle katılanlar, Güney Kıbrıs'taki New York Pastanesi'nden özel olarak getirtilen tatlıyı çok sevdi. ABD Büyükelçiliği Halkla İlişkiler Sorumlusu Dr.Judith Baroody ile Albay Richard Krueger'in davetine uyan çok sayıda Kıbrıslı Türkün katıldığı kokteylde ABD Büyükelçisi Kenneth Brill de hazır bulundu. Kokteyldeki seçkin konuklar arasında Sağlık ve Çevre Bakanı Dr.Gülşen Bozkurt Dışişleri ve Savunma eski bakanlarından Atay Ahmet Raşid ile Kenan Atakol, eski milletvekilleri Özker Özgür ve Alpay Durduran da vardı. (Kıbrıs, 27.1.99)

ANKA KUŞU A.SAVAŞ

Yaklaşan Cumhurbaşkanlığı Seçimleri ve Solun Birliği Üzerine

2000 yılında yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine solun ortak bir adayla katılması tartışmaları gündemi meşgul etmeye başladı.

Şu ana kadar YBH ve CTP olumlu sinyaller veriyor. TKP'den henüz bir ses çıkmış değil.

TKP henüz koalisyona girmenin 'mahmurluğunu' üzerinden atabilmiş değil. Cicim ayları henüz bitmedi. Cicim ayları geçip de sıçım ayları başlasa da TKP'nin değişeceğini sanmıyorum aslına bakarsanız.

Akıncı ve tayfası kafalarına takmışlar "her ahval ve şeraitte hükümette kalmalıyız" diye...

Bu amaçla yola çıkan TKP üst kademesi ne işten atılanları, ne halkın kafasına balyoz gibi inen zamları, ne de hiç bir zaman inanmadıkları solun birliğini görececek durumdadırlar.

Kaldı ki, koalisyon pazarlıkları sırasında UBP'ye Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde destek sözü verdikleri de fışıldanıyor etrafa. Neyse, fışıldananlara bakmayalım.

Yakında belli olacak TKP'nin tavrı.

Önemli olan, TKP'li ya da TKP'siz, belirlenecek olan ortak adayın neleri savunacağıdır. Tüm sol güçlerin ÖNCELİKLERİNİ harmanlamayı becerebilmektir marifet.

Yoksa birlik deye daha da parçalanma çıkar ortaya istemeden de olsa.

Bu iş o kadar da zor olmasa gerek...

Örneğin 1974'te oluşturulan statükoyu reddetmeyen var mı solda?

Sanmıyorum. Tüm sol kesim reddediyor.

Ada'nın yeniden birleşmesini istemeyen var mı?

Hayır. Herkes, şu veya bu biçimde yeniden birleşmesini istiyor.

Bunlar yeter mi?

Yetmez tabii, ama bu iki temel hedef etrafında birleşilsin hele, arkası daha kolay gelecektir.

Statükoyu reddedip ülkenin yeniden birliğini savunduktan sonra barıştan yana olmamak mümkün mü?

Mümkün mü, şovenizme karşı olmamak? ya da 'şükranlığa' paydos dememek?

Evet, önemli olan söyleneceklerdir, kampanya boyunca. Kimin söyleyeceği onca önemli değildir.

Ama, "bu kavga sağ-sol kavgası değil" mantığıyla yaklaşılır ve sağ seçmenin oylarını da alalım diyerek Denktaş'ın 'fotokopisi' aday gösterilecekse, hiç zahmet edilmesin. Denktaş'ı aday gösterebilirler daha iyi.

Her malın aslı 'fotokopisinden' farklı değil çünkü.

Nükleer felaket yeniden devrede Çernobil faaliyette

Emperyalizm varoldukça ne "Cernobiller", ne de acılar son bulur!

Nisan 1986 tarihinde insan hatası yüzünden meydana gelen bir kaza sonucu infilâk eden Ukrayna'daki Çernobil Nükleer Santrali geçtiğimiz ay yeniden devreye kondu.

İnfilâk etmesiyle birlikte, 9 milyon kişiyi radyasyon etkisinde bırakan, 125 bin kişinin ölümüne neden olan ve başta Ukrayna, Rusya, Beyaz Rusya olmak üzere, hemen hemen tüm Avrupa kıtasına değişik yoğunlukta radyasyon yayarak büyük bir çevre felâketine yol açan santral, maddi çıkarlar uğruna potansiyel bir felâket merkezi olarak yeniden açıldı. Uzmanların

ve çevre örgütlerinin uyarılarına rağmen Ukraynalı egemenler, başka enerji alternatifleri olmadığını gerekçe göstererek santrali devreye koymuşlardır. Batılı emperyalist güçler, Ukrayna'nın Çernobil'e alternatif bir enerji kaynağı için yardım talebine önceleri olumlu yanıt vermişler, ancak faturanın astronomik değerlere yükselmesi üzerine bu yardımdan vazgeçmişlerdir. Bunun üzerine Ukraynalı egemenler bir bakıma "şantaj" yaparcasına Çernobil Nükleer Santrali'ni devreye koydular. Kapitalizmin maddi çıkar ve kâr hırsı bir kez daha insanlığın dünya

üzerindeki varlığı kaygısının önüne geçmiş ve insanlığın yok olmasına neden olacak potansiyel tehlikelerin önünü açmıştır.

Bu arada, Çernobil dahil, ülkedeki beş nükleer santralde, aylardır maaş alamayan işçiler ve çalışanlar sürdürdükleri gösterilere devam etmektedirler. Ukrayna hükümetinin işçilere 15 milyon dolar borçlu olduğu bildirilmektedir. Maaşsız kalan ve son derece ağır, sağlıksız ve geri ve yetersiz teknolojik şartlarda çalışan işçilerin yeni bir nükleer faciaya yol açmaları büyük bir endişe kaynağıdır.

KIBRIS'TA
SOSYALİST
GERÇEK

Sahibi: KIVILCIM Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı
Adres: Bekiroğlu İşhanı, No:1 Müftü Ziyai Sokak
Lefkoşa-Mersin 10- Türkiye

Tel - Fax: (Merkez) 0(392)2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Basıldığı Yer:
Ateş Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi, Lefkoşa
Tel: 2282215